

A LIFE OF
BENJAMIN FRANKLIN

IN TAMIL

BY

C. R. SRINIVASA RANGACHARIAR, B.A., L.T.,

MADRAS

G. C. LOGANADHAM BROS.

1912

M. I. P. PROJECT
Microfilmed.

MADRAS: G. C. LOGANADHAM BROS.
THE GUARDIAN PRESS MOUNT ROAD

PREFACE

Benjamin Franklin was born in 1704 A.D. and lived to the age of 80. In America, he made a mark in the science of electricity. He began his life in a printing office and rose to a high position as a statesman and ambassador. His is a typical example to show how every one can rise by individual effort.

Moreover, the Government have expressed a desire that English-learning pupils should be in a position to write and speak the vernaculars of the country in such a manner that the masses can easily understand. Words in daily use find their place as far as possible. This is intended to be of service to pupils who have to write vernacular composition for their School-leaving Certificates. This is adapted from his autobiography.

C. R. SRINIVASA RANGACHARY, B.A., L.T.

முகவுரை

பெஞ்சமின் பிராங்க்லின் என்பவர் 1704- A.D. இல் பிறந்து 80- வயது இருந்தார். அமேரிக்காவில் மின் ஸார சாஸ்திரத்தில் பேர் போனவர். சொற்ப அச்சு வேலையில் இருந்து உயர்ந்த நிலைமையை அடைந்து ராஜ்ய தந்திரத்திலும் கீர்த்தி பெற்றார். ஒவ்வொருவரும் முயற்சியினால் முன்னுக்கு வரக்கூடு மென்பதற்கு அவர் சரித்திரத்தைத் தெரிந்து கொள்வது மிக்க நலம்.

மேலும் ஸ்கூல் படிப்பு முடியும் பரீட்சையில் தமிழில் எளிதான நடையில் வ்யாஸம் எழுதவேண்டி யிருப்பதால், இது பிள்ளைகளுக்கு உபயோகமாகும். ஜனங்களுக்கு எளிதில் தெரிவிக்கும்படி, இங்கிலேய பாஷையைப் படிப்பவர்கள் சூதசபாஷைகளில் பேசவும் எழுதவும் வேண்டியது என்ற நல்லகருத்தைக் கவர்ன மெண்டார் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்- ஆகையினால் கூடியவரையில் தினந்தோறும் வழங்கிவரும் பதங்களை உபயோகித்து எழுதுவது இதன் கருத்து.

தன்னுடைய சரித்திரத்தைத் தானே எழுதியிருக்கிறார். அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு, முக்யமான விஷயங்களை மாத்திரம் எழுதலாகும்.

பெஞ்சமின் பிராங்க்லின்

சரித்திரம்

அதிகாரம் 1

வேலையில் துவக்கம்

பெஞ்சமின் பிராங்க்லினுக்குத் தன் குலமுன் னோர்களைப்பற்றிய சிறு கதைகளைச் சேர்ப்பதில் மிகுந்த பிரியமுண்டு. இங்கிலாந்தில் தன் மகனுடன்கூட இருந்த காலத்தில் அதற்காகச் சில இடங்களுக்குப் போய் அனேக விஷயங்களை விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டார். வாலிபத்தில் வறுமையில் வருந்தி உலகத்தில் பிரசித்தி இன்றி இருந்து பிறகு செல்வத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைந்தார். முதிர்ந்த வயதிலும் நல்ல நிலையில் இருந்த தினால் பின் காலத்தோர் அப்படி ஆனதற்குக் காரணங் களை விசாரித்து அறிய ஆவல் அடைவது இயற்கை. தாழ்ந்த நிலைமையுள்ளவர்கள் அவர் மாதிரியாக நடப்பது உசிதம் என்று எண்ணக்கூடும்.

தங்களைப்பற்றியும் தாங்கள் செய்த காரியங்களைப் பற்றியும் பேசுவது வயது ஆனவர்களுக்கு வாடிக்கை. அநேகர் வீண் பெருமை கொண்டாடுவதில் மனமில்லை யென்று எழுதி உடனே தங்களைத் தாங்களே கொண்டாடு

வார்கள். அவரோ தன்னிடத்தில் அந்தத் தூர்க்குண மிருந்ததாக ஒப்பு கொள்ளுகிறார். ஆனால் ஸ்வாமியி னுடைய கிருபையினாலேயே முன்னுக்குவந்ததாக விநயத் துடன் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்.

அவர் முன்னோர்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் முந்நூறு வருஷம் வசித்தார்கள். அங்கே நிலத்தில் சாப்பாட்டுக்கு வேண்டிய வரும்படி கிடைத் தது. ஆனாலும் மூத்த பிள்ளைகளைக் கொல்லன் வேலை செய்து வரப் பழக்கி வைத்தார்கள். இங்கிலாந்தில் மத விஷயமாக ஜனங்களை இராஜாங்கத்தார் பீடித்தார்கள். அப்போது அமெரிக்காவிற்கு அநேகர் போகத் தகப்ப னாரும் கூடப்போனார். 1685-ஆம்—இல் அமெரிக்காவில் (New England) புது இங்கிலாந்துக்குப் போய்ச் சேர்ந் தார். அப்போது அவர் முதல் மனைவிக்கு மூன்று குழந்தைகளுண்டு. பிறகு அவளுக்கு நான்கு குழந்தை கள் பிறந்தன. இரண்டாவது தாரம் பத்துக் குழந்தை களைப் பெற்றாள். இவள்தான் அவர் தாயார். அவருக் குப்பின் இரண்டு பெண்பிள்ளைகளுண்டு.

அவர் தமயன்களை வெவ்வேறு தொழில்கள் கற்றுக் கொள்ளும்படி தகப்பனார் ஏற்படுத்தினார். (Latin)லாடின் படிக்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அவரை அனுப்பினார். மதப்படிப்பில் தேறி ஸ்வாமி கைங்கரியம் செய்யும்படி அவர் கருதினார். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. (1) சிறு குழந்தை முதல் படிப்பதில் அதிக கவனம் உள்ளவர். (2) பிதாவின் நண்பர்கள் எல்லோரும் அவர் கல்வியில் தேர்ந்தவர் ஆவது உறுதி யென்று அபிப்பிரா

யப்பட்டார்கள். பெரிய தகப்பனாரில் ஒருவர் இதை அங்கீகரித்தார். மேற்கூறிய பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு வர்ஷத்திற்குள் மற்றெல்லோரினும் அதிக கெட்டிக்காரர் ஆனார்.

தகப்பனார் பெரிய குடும்ப பாரத்தை வகித்ததால் ஸர்வகலாசாலைப் படிப்புக்கு வேண்டிய பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. அதில் தேர்ந்தவர்களுக்கும் வரும்படி சொற்பமாகவே இருந்தது. ஆகையினால் கணக்குப்போடவும் எழுதவும் தெரிந்துகொள்ளப் போர்போன உபாத்தியாயர் ஒருவரிடம் அனுப்பி, அவைகளில் தேர்ச்சி அடைந்ததும் ஒரு தொழில் கற்றுக்கொடுக்க எண்ணி, முன் எண்ணத்தை மாற்றினார். எழுத சீக்கிரத்தில் கற்றுக்கொண்டாலும் கணக்குப்போடத் தெரியவே இல்லை. தகப்பனார் மெழுகுவார்த்தியும் சவுக்காரமும் செய்தார். அந்த வேலையில் பழக்கப் பத்தாவது வயஸில் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவதை சிறுத்தினார். திரிகளை வெட்ட அவருக்கு வேலையிட்டார்.

அந்தத் தொழில் அவருக்குப் பிடிக்கவேயில்லை. கடலில் மாலுமியாக வேண்டுமென்று ஆசை பெருகியது. பிதாவோ கூடவே கூடாதென்றார். ஆனால், ஜலத்திற்கு அருகில் வஸித்தபடியால் எப்போதும் ஜலத்திலேயே இருந்து நீஞ்சவும் படவுவிடவும் கற்றுக்கொண்டார். மற்றப்பிள்ளைகளோடு படவில் போகும்போது இவரே முதலாயிருந்து, இவர் சொன்னபடியே அவர்கள் நடப்பார்கள். சில வேளைகளில் கஷ்டமான காரியத்தில் போகச் செய்தார். பொதுநன்மைக்காக ஏதாவது யோசித்து முடிப்ப

தில் இவருக்குத் திறமை வாலிபத்திலேயே உண்டென்று ஒரு உதாரணம் சொல்லலாம்.

ஒரு உயர்ந்த சதுப்பு நிலம் தண்ணீர்க்கரையில் இருந்தது. அங்கே விளையாட்டுப் பிள்ளைகளோடு மீன் பிடிப்பது வாடிக்கை. அங்கே ஓர் துறை கட்டவேண்டுமென்று ஆலோசித்தார். மேற்கூறிய நிலத்திற்கு அருகில் புது வீடு கட்டப் பெரிய கற்குவியல் ஒன்று இருந்தது. அதைத் தோழர்களுக்குக் காண்பித்தார். இரண்டு மூன்று பெயராக ஒவ்வொரு கல்லையும் தூக்கித் துறைக்குக் கொண்டு சேர்த்தார்கள். மறுநாள் வேலைக்காரர்கள் கண்டுபிடித்து, அவர் அவர்களுடைய தாய் தந்தையர்களிடம் முறை இட்டார்கள். தகப்பனார் இவரைக் கண்டித்தார்.

தகப்பனார் சித்திரம் நன்றாயெழுதுவர். வாய்ப்பாட்டு இனிமையாயிருக்கும். மாலையில் வேலை முடிந்த பின், (Fiddle) பிடில் வாசித்துப் பாடுவதைக் கேட்க அதிக ஆனந்தமாயிருக்கும். அவருடைய உத்தம குணம் தெள்ளறிவு. தக்க மனிதர்கள் தங்கள் ஸொந்த விஷயங்களில் அவருடன் கலந்து யோசிப்பார்கள். விவேகி ஆனபடியல் நல்ல புத்தியைக் காலத்துக்குத் தக்கபடி சொல்லுவார். அக்கம்பக்கம் உள்ளவர்கள் சண்டைபோட்டால் இவரைத் தீர்த்துவைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுவார்கள். பொதுக்காரியங்களில் அவர் உழைக்கவில்லை என்பது உண்மையே. பெரிய குடும்பத்தில் உள்ள தன் குழந்தைகளைப் படிப்பிக்கவேண்டி இருந்ததாலும் எப்போதும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டே இருந்ததாலும் தொழிலை

விட்டு விலக அவகாசமே யில்லை. குழந்தைகளுக்கு நியாயத்திலேயே புத்தி நிற்கும்படி செய்து வந்தார். சாப்பிடும்போது உணவுப்பண்டங்கள் ருசியுள்ளவைகளோ அல்லது பக்குவமானவைகளோ என்று கவனிப்பதே கிடையாது. ஆகையினால் இவருக்கு இள வயதிலேயே அந்த வாடிக்கை படிந்தது. அது பின்பு யாத்திரைகள் செய்த காலங்களில் அநுகூலமாயிருந்தது. ஒழிந்த நேரங்களில் இவர் தந்தை மற்றத தொழிலாளிகளுடைய ஆயுதங்களை எடுத்துப்பழிசுவர். அதனால் மற்றவர்கள் பலவித வேலைகளைச் செய்வதைக் கூர்மையாய்ப் பார்க்கும் வாடிக்கை இவருக்குண்டாயிற்று.

இவருடைய தாயாரும் தகப்பனரைப் போலவே திடமான சரீரம் உள்ளவள். பத்துக் குழந்தைகளையும் தன் முலைப்பாலையே கொடுத்து வளர்த்தாள். தந்தை 89-வது வயதிலும் தாயார் 95-வது வயதிலும் இறந்தார்கள். அதுவரையிலும் நோயற்ற வாழ்வே வாழ்வு என்றபடி சவுக்கியமாயிருந்தார்கள்.

பன்னிரண்டு வயது வரைபில் இரண்டு வருஷம் தகப்பனாரிடம் வேலை பழகினார். அதில் மனமே இல்லை என்று அவருக்குத் தெரிந்து, இவரை வேறு தொழிலில் வைத்தாலொழிய மாலுமியாகக் கப்பலுக்கு ஒடிப்போவர் என்று பயந்து வெட்டுக்கருவி செய்வது இவருக்கு ஏற்ற தொழிலென்று தந்தை நிச்சயித்தார். ஆனால் அதில் உமைதியாக வைத்துக்கொள்ளக் கேட்ட பணத்தைக் கொடுக்க வழியில்லாமல் இருந்தார்.

குழந்தை முதல் படிப்பில் இவருக்குப் பேரவா

உண்டு. இக்காலத்தில், சில நல்ல புஸ்தகங்களைப் படித்தார். இதைப்பார்த்த தந்தை அங்கு வேலையில் ஏற்படுத்த எண்ணம் கொண்டார். இவரும் தந்தையின் தொழிலைவிட அதை அதிகமாய் விருப்புற்றார். 1717-ம் (ஸ்ரீ) இவர் தமயன் அச்சவேலை நடத்திவந்தார். இருபத்தோராவது வயஸ்வரையில் அண்ணனிடம் உமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கடைசி வர்ஷம் மாத்திரம் அவன் அற்றைக் கூலி கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஏற்பாடாயிற்று. சொற்ப காலத்தில் அண்ணனுக்கு உபயோகமுள்ளவர் ஆனார். அப்போது, முன்னிலும் நல்ல புஸ்தகங்கள் படிக்கக் கிடைத்தன. புஸ்தக விற்பனைக்காரர்களுடன் சினேகமுண்டாயிற்று. ஒரு புஸ்தகத்தை இரவல் வாங்கிச் சிலநாள் கழித்து அழுக்குப்படாமல் திருப்பிக்கொடுத்தார். இதற்காக இரவில் விழித்துப் படித்தார். அதைத் தேடும்போது இல்லையென்பார்கள் என்ற பயத்தினால் அவ்வாறு செய்தார்.

கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு யுக்தியும் புத்தியுமுள்ள ஓர் வர்த்தகர் அவர்களுடைய அச்சக்கூடத்திற்குப் பலமுறை வந்து தன்னுடைய கோசத்தைப் பார்க்கப் பலமுறையழைத்தார். புஸ்தகங்களை இரவல்கொடுப்பதாகவும் சொன்னார். கவனத்தில் பலமான ஆசையுண்டாயிற்று. ஒரு நாடகத்தையும் ஒரு பாட்டையும் அச்சிட்டார். பட்டணம் முழுவதும் அலைந்து அவைகளை விற்கும்படித் தமயன் அனுப்பினார். கவனங்களமிக உபயோகமற்றவைகளா யிருந்தாலும் நாடகம் ஏராளமாய் விற்றது. எல்லாரும் அதைப் புகழ்ந்தார்கள். இவ்

வாறு பலித்தது, டம்பத்தை அதிகரித்தது. ஆனால் பிதா அவைகளிலுள்ள பிழையை எடுத்துக் காட்டிக் கவிகள் பிச்சைக்காரர்களாய் இருந்தார்கள் என்று சொன்னார். ஆகையால் கவியாகவேண்டுமென்ற எண்ணமே அடியோடு இல்லாமல் போயிற்று. ஆகையால் வசன நடையில் எழுத முயன்றார்.

அப்பட்டணத்தில் படிப்பதிலேயே மிகுந்த ஆசையுள்ள மற்றோர் வாலிபன் இருந்தான். அவன் பெயர் (John Collins) ஜான் காலின்ஸ். அவனுடன் நெருங்கிப் பழகினார். அவர்கள் இருவரும் தங்களுக்குள் தர்க்கித்தார்கள். தர்க்கிப்பது கெட்டவாடிக்கையாய்விடும். அநேகர்கள் கூடுமிடத்தில் அவர்கள் சொல்லுவதை மறுத்துப் பேசும் வாடிக்கையை உண்டாக்கும். ஆகையினால் ஸம் பாஷ்ணையினால் உண்டாகும் ஸந்தோஷத்தைக் கெடுத்து வெறுப்பை உண்டாக்கி சிநேகம் ஆகக்கூடியவர்களிடத்தில் பகைமையை உண்டுபண்ணும். இந்த கெட்டவாடிக்கை தந்தையிடத்துள்ள மதவிஷயத் தர்க்க புஸ்தகங்களைப் படித்து இருந்ததினால் பிடித்துக்கொண்டது. வக்கீல்களையும் ஸர்வகலா சாலைகளில் கற்றவர்களையும் தவிர நல்லறிவுள்ள மற்றவர்கள் இவ்வாடிக்கை செய்வதில்லை என்று பிறகு தெரிந்துகொண்டார்.

ஒரு தடவை (Collins) காலின்ஸுக்கும் இவருக்கும், ஸ்திரீகளைப் படிப்பிக்கிறது உசிதமா என்றும் அவர்களுக்குக் கற்கும் திறமைகள் உண்டா என்றும் விவாதமுண்டாயிற்று. காலின்ஸுக்கு அநுகூலமான அபிப்பிராயமிருந்தது. இவருக்கு நேர் விரோதம். ஒரு

வேளை தர்க்கம் செய்யவேண்டு மென்றே அவ்வாறு இருந்திருக்கலாம். காலின்ஸுக்கு அதிகப் பதங்களை உபயோகப்படுத்தும் திறமிருந்ததினால்மட்டும் இவர் மேல் வெற்றிபெற முடிந்ததேயன்றி நியாயங்களைக் கூறவில்லை யென்று எண்ணமிட்டார். இவ்விவாதம் முடிவாகுமுன், இருவரும் பார்க்கமுடியாமல் பிரிந்து போகும்படி நேர்ந்ததால் அவர் சொல்லவேண்டிய விவகாரங்களை எழுதி அனுப்புவதும் பதில் கிடைத்ததும் இவர் மறுத்து எழுதுவதுமாக இருந்தது. மூன்று நான்கு முறைகள் இவ்வாறானபின், இக்கடிதங்களைத் தந்தை தற்செயலாகப் பார்த்தார். எழுத்துப்பிழையில்லாவிடினும் நடையிலுள்ள குறைவுகளை இவருக்கு நிரூபித்தார். அதுமுதல் நடையின் நலத்தில் விருத்தி செய்துகொள்ள முயன்றார்.

இக்காலத்தில் (Addison) அடிஸன் எழுதிய நல்வசன நூல் கிடைத்தது. அதைப்போல் எழுத விரும்பினார். அதிலுள்ள உபந்யாசங்களைப் படித்துக் குறிப்பு எழுதி மூலத்தைப் பார்க்காமல் விஷயங்களை மூலத்திலிருந்ததுபோல் நன்றாய் விளங்கும்படி எழுதப் பாடுபட்டார். பிறகு மூலத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பிழைகளைத் திருத்தினார். தெரிந்த பதங்கள் போதவில்லை. அவைகளை உபயோகிக்கும் திறமும் குறைவாக இருந்தது. இவைகளை நன்றாயறிந்தார். கவனம் செய்து வந்திருந்தால் ஒரு பொருளைத் தெரிவிக்கும் அனேக பதங்கள் பழக்கமாயிருக்கும் எனக் கருதினார். மேற்குறித்த வ்யாஸங்களைப் பாடல்களாகச் செய்து சில நாட்களில் மூலம்

மறந்தபின் மறுபடியும் வசன நடையில் எழுதினார். இவ்வாறு மனோபாவங்களை ஒழுங்காய் எழுதப் பழகினார். அதனால், வசன நடையில் புஸ்தகங்களை எழுதிப் பிறகு கீர்த்தி பெறக்கூடுமென்று நினைத்தார். படிக்கவும் எழுதவும் இருந்த காலம் இரவே. தவிரவும் கோவிலுக்குப் போகாமல் அதற்காகும் காலத்திலும் படித்தார்.

பதினாறாவது வயலில் (Tryon) ட்ரியான் எழுதிய ஒரு புஸ்தகத்தை வாசித்தார். அதில் மாம்ஸத்தையே தொடாமல் காய்கறி வகைகளையே உண்பதுதான் சவுக்கியம் என்று கண்டிருந்தது. அதை அனுஸரித்தார். சாப்பாட்டிற்கு, முன்பு ஆன செலவில் பாதியாய், பாக்கிப் பணம் புஸ்தகம் வாங்க உபயோகமாயிற்று. மேலும் வேலைவிடுமுறை வேளையில் மற்றவர்களுக்கான நேரம் உணவிற்கு ஆகவில்லை. அதிலும் ஊக்கமாய்ப் படித்தார், ஒரு கணக்குப் புஸ்தகத்தை எடுத்துத் தானாகவே அதிலுள்ள கணக்குகளைப் போட்டார்.

வசன நடையில் எழுதப்பழகியதுடன் அலங்காரம் தர்க்கம் இவைகளையும் கற்றுக்கொண்டார். தர்க்கத்தால் “அதிக கர்வமுடையவன்” என்று ஜனங்கள் நினைப்பதைத் தெரிந்து அதை நிறுத்தினார். “இப்படி என் சிற்றறிவிற்குத் தோன்றுகிறது” “இப்படியானால் தப்பாயிராது என நினைக்கலாம்” என்று சொல்லி வந்தார். இதில் மனிதர்களுக்குத் திருப்தி உண்டாயிற்று. இதனால் பிறகு கூட இவர் சொன்னதை மற்றவர்கள் கேட்டார்கள்.

1720-ம் (ஸ்ர) இவர் அண்ணன் ஒரு ஸமாசார பத்திரிகை அச்சிட்டார். அவர் நண்பர்கள் புத்திசாலிகள்.

அதற்கு அவர்கள் எழுதிவந்தார்கள். அதைப்பற்றி மற்றவர்கள் புகழ்ந்து பேசியதைக் கேட்ட இவருக்குத் தானும் எழுத ஆவல் உண்டாயிற்று. தன்னுடைய எழுத்து என்று தெரியாமலும் கையொப்பம் போடாமலும் இவர் எழுதியதை ஜன்னலில் வைத்துவிட்டார். அச்சிட்ட பிறகு எல்லோரும் புகழ்ந்தார்கள். எழுதினவர் யார் என்று ஊகித்தபோதெல்லாம் தக்க புத்திமாண்கள் பெயர்களையே சொல்லி வந்தார்கள். நாளான பிறகு எழுதியது தானென்று வெளியிட்டார். தமயன் பொறாமைப்பட்டார். இவர் அதிக கர்வமடைவர் என்று, கூடப்பிறந்தவன் என்கிறதையே யோசிக்காமல், மற்றவர்களைப்போல கண்டிப்பாய் நடத்திவந்தார். இதனால் இவருக்கும் மன வருத்தம் உண்டாயிற்று.

இப்படியிருக்க, ராஜ்யத்திர விஷயத்தைப்பற்றி இவர் எழுதிய வ்யாஸம் பத்திரிகையில் வந்தது. அது அநதப் * பிராந்திய அதிகாரிகளுக்கு விரோதம். அவர்களுக்குக் கோபம் மூட்டியது. இவரையும் அண்ணனையும் வாரண்டில் பிடித்தார்கள். இவர்மேல் ஒன்றையும் நிரூபிக்கவில்லை. தமயனைச் சிறைச்சாலையில் வைத்தார்கள். பிறகு வெளியே விட்டபோது அவர் பெயரால், இனி பத்திரிகை வெளியிடக்கூடாதென்று உத்திரவு செய்தார்கள். மீண்டு வந்ததும் தம்பியின் பெயரைவைத்து அச்சிட்டார். அதற்காக முன்பு அச்சவேலை ஆரம்பித்த காலத்தில் தமயனருக்கு இவர் எழுதிக்கொடுத்த பத்திரத்தைக் கிழித்து

* இனி பிராந்திய அதிகாரிகளுக்குப் பதிலாகச் சபையார் என்று வரும்.

விட்டார். இருவரும் புதிய உடன்படிக்கை ரகஸ்யமாய்ச் செய்துகொண்டார்கள். மறுபடியும் இருவருக்கும் முன்னிலும் மனஸ்தாபம் அதிகமாயிற்று. இனி புதிய பத்திரத்தை அண்ணன் வெளிக்குக் கொண்டுவரமாட்டார் என்கிற தைரியத்தினால் வேறு இடத்தில் வேலைக்குப் போக இவர் முயன்றார். இது அநியாயமென்று பிறகு மனம் நொந்தார். அப்போது அவர் எல்லாரிடம் போய் இவரை வேலையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார். தகப்பனாரும் இவர் பட்சமாகவில்லை. ஆகையினால் தூரதேசத்திற்கு ஒடிப்போனார். அதிகாரிகளால் ஆபத்து நேரும் என்றும் பயந்தார். ஆகையினால் (Collins) காலின்ஸ் உதவியினால் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் கப்பல் ஏறிப் பதினேழாவது வயஸில் (1723) முந்நூறு மயிலுக்கு அப்புறமுள்ள (New York) நியூ யார்க் போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கே தெரிந்தவர்களும் இல்லை. கையில் பணமும் அதிகமாய்க் கிடையாது.

அதிகாரம் 2

(PHILADELPHIA) பிலடல்பியாவில் வேலை

அச்சக்கூடம் வைத்திருந்த (Bradford) ப்ராத் போர்ட் இடம் போய் வேலையில் வைத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டார். அவர் “என்னிடம் ஒன்றும் கிடையாது. என் மகனுக்கு பிலடல்பியாவில் ஒரு அச்சக்கூடம் உண்டு. அவனிடம் இருந்த வேலையாள் போய்விட்டபடியால் அங்கே போனால் கொடுப்பான்” என்று சொன்னார். இதைக் கேட்டுப் படவில் புறப்பட்டார். வழியில் காற்று மழையினால் பிடிக்கப்பட்டு ஒரு தவீபத்திற்கு அருகில் சேர்ந்தார்கள். படவிலுள்ளவர்களுக்கு ஒரு உதவியும் பண்ணமுடியாமல் கரையிலிருந்து கஷ்டத்தைப் பார்த்த ஜனங்கள் போய்விட்டார்கள். படவுக்கு மேல் அலை அடித்து கீழிலும் ஒழுக்கு உண்டாயிற்று. உடம்பெல்லாம் நனைந்தபடியே இரவு முழுவதும் அவதிப்பட்டார். காலையில் கரை சேர்ந்து ஐம்பது மயிலுள்ள (Burlington) பர்லிங்க்டனுக்குப் போக நினைத்தார். எட்டு மயிலிலுள்ள ஒரு சத்திரம் போய்ச் சேர்ந்தார். மறுபடியும் படவேறி பிலடல்பியாவுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

அந்தப் பட்டணத்தில் பிரவேசித்தபோது இருந்த ஸ்திதியை யோசித்துப்பார்த்தால் முன்னுக்கு வர முடியுமோ என்று நினைக்கும்படி யிருந்தது. பிறகு அங்கேயே நல்ல ஸ்திதிக்கு வந்தார். ஆகையினால் அப்போதிருந்த நிலைமையை விவரிக்கலாம். நல்ல உடுப்புகளோ கட

லில் சுற்று வழியில் வந்துகொண்டிருந்தன. கையி லிருந்த மூன்று ரூபாய் பொறுமான நாணயமோ படவு காரர்களுக்குக் கொடுத்தாய்விட்டது. நடந்தும் படவு தள்ளியும் தூங்காமலிருந்தும் சேர்வடைந்து மிகுந்த பசியோடிருந்தார். மூன்று பென்ஸுக்கு, (மூன்று அண) சுருளாயிருந்த மூன்று ரொட்டித்துண்டை வாங்கி ஒன் றைத் தின்றார். கூடப் படவில் வந்து மறுபடியும் வெகு தூரம் போக வேறு படவை எதிர்பார்த்திருந்த ஒரு ஸ்திரீயும் அவள் குழந்தையும் உண்ணும்படி மற்ற இரண்டையும் கொடுத்தார். தெருவழி நடந்துபோகை யில் இருந்த விகாரத்தையும் கண்டவர்கள் நகைக்கும் படி இருந்ததையும் இனி மனைவியாவாள் பார்த்தாள். சாப்பிடும் இடம் ஒன்றிற்குப் போனார். அங்கே காலை யில் உண்டு இரவுவரையில் தூங்கினார். இரவில் தின்று மறு காலைவரையிலும் உறங்கினார். எல்லோரும் காலா டியோ என்று சந்தேகித்துப் பல கேள்விகள் கேட்டார் கள். அச்சக்கூடம் போனார்.

(New York) ந்யூ யார்க்கில் கண்ட (Bradford) ப்ராட்போர்டு குதிரையின்மேல் ஸவாரி செய்து இவ ருக்கு முன்பே மகனிடம் வந்திருந்தார். அங்கும் வேலை கிடையாதென்று வேறு அச்சக்கூடக்காரர் (Keimer) இடம் இவரை அழைத்துப்போனார். அங்கே தன்னை இன்னார் என்று தெரிவிக்காமலே கேமருடைய தொழில் ரகஸ்யங்களைப் பேசி அறிந்த தந்திரத்தை இவர் கண் டார். கேமருக்கோ தொழில் தெரியாது. அச்சக்கு வேண்டியவைகள் அதிகமாய் இல்லை. புதிதாய் இரண்டு

பெட்டி அச்சுகள் வந்தன. இவர் அங்கே வேலையில் அமர்ந்தார். கேமர் தான் குடியிருந்த வீட்டு ஸொந்தக் காரர் (Read) ரீட் என்பவர் வீட்டில் இவர் இருக்கும்படி செய்தார். இதற்குள் உடுப்புகளும் வந்து சேர்ந்தன. ரீட் என்பவர் பெண்ணைத்தான் இனி மணம் புரிவர். அவள் தன்னை முதலில் பார்த்தவிதம்போல் இல்லாமல் கூடியவரையில் பார்வைக்கு நன்றாய் இருக்கும்படி ஆடைகளை உடுத்தார்.

படிக்கும் சிறுவர்களுடன் கூடினார். உழைத்துப் பணம் சம்பாதித்தார். செட்டா யிருந்தார். இவர் வந்த இடம் (Collins) காலின்ஸைத்தவிர ஒருவருக்கும் தெரியாது. நாற்பது மயிலில் உடன் பிறந்தாள் கணவன் (Holmes) ஹோம்ஸ் இருந்தார். அவர் கேள்வியுற்று (Boston) போஸ்டனுக்குத் திரும்பிப்போய் தாய் தந்தையர்கள் உறவினர்கள் முதலியோர் பட்ட வருத்தத்தை நீக்கும்படி எழுதினார். இவர் எழுதிய மறுமொழியினால் இவர்மேல் முழுவதும் தப்பில்லை என்று நினைக்கும்படியிருந்தது. இதை அந்தப் பிராந்திய கவர்னர் (Keith) கீத்துக்குப் படித்துக் காண்பித்தார். இவர் வயதைக் கேட்டு வியந்தார். அச்சக்கூடத்தில் இவரை, கீத் வந்து பார்த்தார். கேமர் பொறாமைப்பட்டார். இவரை, கீத் இடை இடையே தன்னுடன் சாப்பிட அழைப்பர். தனியாக அச்சக்கூடம் வைத்தால் தகுந்த லாபம் கிடைக்குமென்றார். இவர் முதலில்லையே என, தகப்பனருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிக் கொடுப்பதாய்ச் சொன்னார். ஆகையினால் உறவினரைப் பார்க்கப் போவதாக (Boston)

போஸ்டன் போனார். இவர் தமயனைத் தவிர மற்றெல்லோரும் கனித்தார்கள். தாயார் இருவருக்கும் ஸமாதானம் பண்ணிவைக்கப் பார்த்தும் முடியவில்லை. கவர்னர் எழுதிய சிபார்சைத் தகப்பனார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நூதனமாய்ப் போன இடத்தில் நல்ல பேர் பெற்றதைப் பற்றி மாத்திரம் மகிழ்ந்தார். சிறு பிள்ளையைத் தனியாக நம்பி ஒரு அச்சக்கூடம் வைக்கக்கூடாது என்று கீத்துக்கு மறுமொழி எழுதினார். தாய் தந்தையர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று மறுபடியும் தன் வேலைக்குப் போகப் பிரயாணமானார்.

மத்தியில் ஒரு தவீபில் ஒரு தமயன் மனைவியுடன் வாழ்ந்து இருக்க அவரைப் பார்க்கப் போனார். அவருக்கு ஒருவரிடம் வரவேண்டிய 35-பவுனுக்கு ஒரு கடிதம் கொடுத்து மறுபடி எழுதியதும் அதை வாங்கி அனுப்பச் சொன்னார். அப்படியே வாங்கினார். அதைச் செலவழித்து விட்டுப் பிறகு கேட்டதும் அனுப்ப முடியாமலிருந்தார். இதைப்பற்றி அடிக்கடி வருத்தமுற்றார்.

திரும்புகையில் அனேக பிரயாணிகள் சேர்ந்தார்கள். அவர்களில் பத்தியும் புத்தியும் உள்ள ஓர் கிழவி சேவகர்களுடன் யாத்திரை செய்தாள். வேறு இரண்டு ஸ்திரீகள் தனியாக வந்தார்கள். கிழவி இவரை அழைத்து “நீ சிறுபிள்ளை. ஆகையால் இந்த ஸ்திரீகளிடம் அகப்படாமல் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்” என்று புத்திமதி சொன்னாள். (New York) நியூ யார்க் வந்துசேர்ந்ததும் தங்கள் இருப்பிடத்தைச் சொல்லி அங்கு வரும்படி இருவரும் இவரை அழைத்தார்கள். இவர் போகவே

யில்லை. இப்படியிருக்க மாலுமியின் வெள்ளிக்கரண்டியும் வேறு ஸாமான்களும் காணாமற்போயின. உடனே அவர்கள் வீட்டைச் சோதனை செய்தபொழுது திருட்டுப் போனவைகள் அகப்பட்டன. அத்திருடிகளை அதிகாரிகள் தண்டித்தார்கள்.

(Collins) காலின்ஸும் இவரும் அடிக்கடி கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர் சேஷமமாயிருப்பதைத் தெரிந்து தானும் கூட வருவதாக முன்பு (New York) நியூ யார்க்குக்கு வந்திருந்தார். குழந்தை முதல் இருவருக்கும் உள்ளன்பு கூர்ந்த நட்புண்டு. இருவர்களும் ஒரு இடத்திலேயே அதே புஸ்தகங்களைப் படித்தார்கள். (Collins) காலின்ஸ் கணிதத்தில் இவரைவிட எவ்வளவோ மேலானவர் ; புத்தி, உழைப்பு, மிதஉணவு, நன்னடக்கை இவைகளில் பேர்போனவர். (Boston) போஸ்டனைவிட்டு இருவரும் பிரிந்த பிறகு அமிதமாய்க் குடித்தும் சூதாடியும் கிடைத்த பணமுழுவதையும் பாழாக்கினார். ஆகையினால் (Philadelphia) பிலடல்பியா சேரும் வரையிலும், சேர்ந்தபிறகும் ஆன செலவுகளை அவருக்காக இவரே செய்ய நேரிட்டது. அது இவருக்குப் பெரிய பாரமாய் முடிந்தது. சில சிறுவர்களுடன் (Delaware) டிலாவேர் நதியில் இவர் படவாவிட்டார். காலின்ஸும் கூட வந்தார். எல்லோரும் படவு செலுத்தும் முறை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். காலின்ஸுக்குக் குடிவெறியில் மிகுந்த கோபமுண்டு. முறை வந்ததும் “படவைச் செலுத்த வேமாட்டேன்” என்றார். இவர் உடனே ஆற்றில் எடுத்துப் போட்டார். நீஞ்சத் தெரிந்தவராகையால் உயிர்ச்

சேதம் நேரும் என்று இவர் நடுங்கவில்லை. அவர் நீஞ்சிப் படவண்டைவந்ததும் அதைத் தூரமாய்த்தள்ளிவிட்டார். கடைசியாக அவருக்குக் கைசோர்ந்தது. “இனியாவது படவு தள்ளுவாயா?” என்று இவர் கேட்டார். அப்போது கூட “மாட்டேன்” என்றார். இனி மோசம்வரும் என்று பயந்து இவர் எடுத்துப் படவில் போட்டார். *இருவரும் அதற்குப் பிறகு நட்புடன் பேசவில்லை. (Collins) காலின்ஸ் வேறு பிராந்தியத்திற்குப் போய் ஸம்பாதித்து இவருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை அனுப்புவதாகச் சொன்னார். பிறகு யாதொன்றும் தெரியவில்லை.

ஒரு மாலுமி இவரிடம் புஸ்தகங்கள் இருப்பதாக (New York) நியூ யார்க் கவர்னரிடம் சொல்ல உடனே இவரை வரவழைத்துத் தன்னுடைய கோசத்தைக் காண்பித்து மரியாதையுடன் பேசினார். சிறு வயஸுள்ள இவரிடம் ஒரு கவர்னர் பேசியது இரண்டாவது முறை.

(Boston) போஸ்டனிவிருந்து பிலடல்பியாவுக்கு முதலில் வந்தபோது மீன் பிடிப்பதை ஓரிடத்தில் பார்த்தார். அதைக் கீறிப் பார்த்தபோது வயிற்றில் சிறு மீன்கள் இருந்தன. “ஒரு மீன் தன்னிலும் சிறியதைத் தின்றால், நாம் ஏன் மீனைப் புசிக்கக்கூடாது” என்று தார்க்கித்தார். இதற்கு முன் யாதொரு தீங்கையும் செய்யாத மீனைக் கொன்றுதின்பது அதர்மமென்றவர் இப்போது வேறுவிதமாய் மனம் வந்ததும் அதற்குத் தக்க காரணத்தைக் கூறினார். இது மனித இயற்கையன்றோ? மறு படி புலால் உண்டு வந்தார்.

(Keimer) கேமருடன் நட்புடன் நடந்தார். கேமருக்குத் தீனியில் அளவிறந்த ஆசை உண்டு. அவரைப்

பாதி பட்டினிபோட்டு வேடிக்கை பார்க்கக் கருதினர். மாம்ஸமே உதவாதென்று அவருக்குப் போதித்தார். இருவரும் மூன்று மாஸம் காய்கறி வகைகளையே புசித்தார்கள். கேமரால் நீடித்து அவ்வாறு நடக்க முடியவில்லை. (Egypt) ஈஜிப்டிலிருந்து வந்து விற்ற மாம்ஸப் பாளை ஒன்றை வாங்கினார். இவரையும் இரண்டு ஸ்திரீகளையும் கூடச் சாப்பிட அழைத்தார். மூவரும் வருவதற்குள் முழுவதையும் தின்றுவிட்டார். இவர் மாத்திரம் மாம்ஸத்தை விட்டதால் வாரம் ஒன்றிற்கு பதினெட்டு பென்ஸூதான் (ரூ. 1-2-0) சாப்பாட்டிற்குச் செலவழித்தார். இவர் போஸ்டனில் இருந்து திரும்பி வந்த தும கவர்னர் (Keith) கீத் இவரைப் பார்த்து “ தகப்பனார் அச்சுக்கூடத்திற்கு முதல் கொடுக்க முடியாதென்று பதில் எழுதியிருக்கிறார். ஆகையினால் அதற்காகும் நூறு பவுண்டான் தருகிறேன். வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை பிலடல்பியாவிலிருந்து லண்டனுக்குக் கப்பல் போகிறது. அதில் ஏறி லண்டனிலேயே அச்சுகள் வாங்கி வருவது உத்தமம். அதற்கு வேண்டிய கடிதங்களைத் தருகிறேன் ” என்று வலுவில் சொன்னார். இதை எல்லாவற்றிலும் பெரிய உபகாரமாக இவர் நினைத்து ஒருவருக்கும் வெளியிடவில்லை. வெளியிட்டிருந்தால் கவர்னருக்கு ஆசை வார்த்தை சொல்லுவது மாத்திரம் வாடிக்கை என்று யாரும் தெரிவித்திருக்கலாம்.

(Read) ரீட் என்ற கன்னிகையை மணமபுரிய ஆசை உற்றார். ஆனால் லண்டனுக்குப் போய் திரும்பி வந்தா கட்டும் என்றிருந்தார். இருவருக்கும் 18-பதினெட்டு வயஸுக்குமேல் அநிகமாக இல்லை. ஆகையினால் அவள்

பெற்றோர்களும் பிறகே ஆகட்டும் என்று ஸம்மதித் தார்கள்.

காலம் சென்றது. லண்டனுக்குக் கப்பல் புறப்படும் நாள் வந்து விட்டது. கவர்னர் தருவதாய்ச் சொன்ன கடிதங்களைப் பிறகு ஆகட்டுமென்றே காலதாமஸம் செய்து வந்தார். கப்பல் புறப்படும் அந்தத் தருணத்தில், (New Castle) நியூகாஸில் போய்ச் சேர்ந்தால் அங்கே கொடுத்தனுப்புவதாகச் சொல்லி அனுப்பினார்.

இக்காலத்தில் Osborne, Watson, Ralph—ஆஸ்போரன், வாட்ஸன், ரால்ப், என்ற மூவர் இவருக்கு நண்பர்கள் ஆனார்கள். மூவரும் சொற்பக்கணக்கு வேலையில் வர்த்தகர்களிடம் அமர்ந்திருந்தார்கள். ஆனால் படிப்பதில் பேரவா உள்ளவர்கள். ஆஸ்போரன் புத்திசாலி; கபடமற்றவர்; நண்பர்களிடம் உள்ளன்புடையவர்; கல்வி ஸம்பந்தமான விஷயங்களில் குணதோஷம் எடுத்துக் காட்டுவதில் மித மீறின நேசம் உள்ளவர். வாட்ஸன்பக்தி, புத்தி, நாணயம் உள்ளவர். மற்ற இருவர்களும் மதக்கொள்கைகளில் அவ்வளவு நெறியிலார். ரால்ப் துட்ப புத்தியுள்ளவர்; மரியாதை தெரிந்தவர், சொல்லலங்காரம் உள்ளவர். அவரைவிட நேர்த்தியாய்ப் பேசுகிறவர்களை இவரறிந்ததில்லை. ரால்புக்குச் செய்யுள் எழுதியே செல்வவந்தராகலாமென்பதில் ஸந்தேகமே சிடையாது. ஆனால் (Pope)போப் என்ற ஆங்கிலேய கவி கவன மெழுதுகிறவர்களைப்பற்றி எழுதியதைப் படித்ததும், அந்த ஆசையைவிட்டு, வசன புஸ்தகம் எழுதினார். இங்கிலாந்தில் கவான்மெண்டா (பென்ஷன்) உபகாரச்சம்பளம் கொடுத்தார்கள் ஆஸ்போ

ரன் இவரண்டையிலேயே மாண்டார். வாட்ஸன் வக்கீலானார். நன்றாய் ஸம்பாதித்து, சீக்கிரம் இறந்தார்.

நால்வரும் பாஷையில் விருத்தி செய்துகொள்ள வழியை யோசித்தார்கள். வசன நடையில் உள்ள ஸ்தோத்திரத்தைக் கவனரூபமாய் நால்வரும் எழுதி வரவேண்டிய தென்றும், ஒருவருக்கு ஒருவர் குணதோஷங்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்றும் முடிவு செய்துகொண்டார்கள். (Ralph) ரால்ப் தான் எழுதியதை இவருக்குப் படித்துக்காட்டினார். இவர் அங்கீகரித்தார். “ஆஸ்போரன் நான் எழுதுவதை அநியாயமாய்க் குற்றம் கூறுகிறான். உனது எனக்கூறு” என்று ரால்ப் இவரைக் கேட்டுக்கொண்டார். நான்கு பெயர்களும் கூடினார்கள். ஆஸ்போரன், வாட்ஸன் இருவரும் எழுதிவந்ததை மற்றவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ரால்ப் முறை வந்ததும் அவகாசமே இல்லை என்று நயமாய்ப் பின்வாங்கினார். இவரும் தனக்குத் திருத்த ஒழிவில்லை என்றார். ஆனால் மற்றவர்கள் இவரைப் படித்துக் காட்டும்படி நிர்ப்பந்தித்தார்கள். (Osborne) ஆஸ்போரன் மிக்க வியந்தார். (Osborne) ஆஸ்போரனும் ரால்பும் வீட்டிற்குத் திரும்புகையில் முற்கூறியவர் “ப்ராங்க்லின் பேசத் தடுமாறுகிறான். எவ்வளவு நன்றாய்க் கவனம் பண்ணுகிறான்” என்று புகழ்ந்தார். கொஞ்ச காலம் சென்றது. பிறகு உண்மையை ரால்ப் வெளியிட்டார். ஆஸ்போரன் வெட்கப்பட்டார்.

இவருடன் ரால்ப் லண்டனுக்குக்கூட வந்தார். அவரும் மனைவியின் உறவினர்களும் சண்டை போட்டார்கள். அதனால் அவளை அவர்களிடம் விட்டுவிட்டு அமெரிக்காவுக்குத் திரும்பும் யோசனையே பண்ணவில்லை. அது

இவருக்குத் தெரிந்திருந்தால்கூட அழைத்துக்கொண்டு போயிருக்கமாட்டார். இவர்கள் (New Castle) ந்யூ காஸில் துறைமுகம் சேர்ந்தார்கள். கவர்னர் அங்கே வந்திருந்தார். அவரைப் பார்க்கப் போனபோது, கார்யதர்சி வெளியே வந்து கப்பலிலேயே கிடைக்கும்படி கடிதங்களைக் கொடுத்தனுப்புவர் என்றும் அவரைப் பார்க்கவே முடியாது என்றும் சொன்னார். இதெல்லாம் இன்ன தென்று தெரியவில்லையே என்று இவர் மனம் கலங்கினார். ஆனாலும், கவர்னரை ஸந்தேசிக்கவில்லை.

அதிகாரம் 3

பதினேட்டு மாஸம் லண்டனில் இருந்தது

கப்பலில் கூட யாத்திரை செய்தவர்களுக்குள் (1) (Hamilton) என்ற ஒரு வக்கீலும் (2) (Denham) டென் ஹாம். என்ற ஒரு வர்த்தகரும் முக்கியமானவர்கள். அவர்களால் நல்ல இடமும் உணவும் கிடைத்தன. இவரிடம் விச்வாஸமுள்ளவர்களானார்கள். 1724-ம் வரு டிஸம்பர்மீ 24உ லண்டன் நகரம் சேர்ந்தார்கள்.

கவர்னருடைய காரியதர்சி கப்பலில் வந்ததும் இவர் கடிதங்களைப்பற்றிக் கேட்டார். லண்டன் ஸமீபித்த தும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அவர் சொன்னார். அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு போய்ப்பார்த்தார். கடிதம் படித்தவர் “(Riddlesdon) ரிடில்ஸ்டன் தூர்மார்க்கர். அவர் பேச்சே உதவாது. கடிதத்தை எடுத்துப் போக லாம்” என்று சொல்லி எறிநதுவிட்டார். கவர்னர் கை யொப்பமிட்டுக் கடிதமெழுதவில்லை என்று இப்போது தான் தெரிந்தது. அவர் நல்ல சட்டங்களை ஏற்படுத்தினவ ரானாலும் ஒரு சிறு பிள்ளையை இவ்வாறு மோசம் செய்ததைப்பற்றி என்ன சொல்லலாம்.

டென்ஹாம் இடம் நடந்ததை யெல்லாம் சொன்னார். அவர் “ஐயோ, கவர்னரை யாரும் நம்பார்களே? முன்னமே எனக்குத் தெரியுமே அவரைப்பற்றி” என்று துன்புற் றார். அச்சவேலையில் அமரும்படி புத்தி சொன்னார். இவ ரைப்பற்றிய ஒரு விசேஷம் கூறவேண்டும். முதலில் இங்கிலாந்தில் வர்த்தகம் செய்து கடன்பட்டுக் கொடுக்க

முடியாமல் அமெரிக்காவுக்குப் போய் லாபமடைந்தார். இப்போது கடன்காரர்களை யெல்லாம் ஒரு விருந்துக்கு அழைத்தார். அவர்கள் உணவைத் தவிர ஒன்றையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் சாப்பாட்டுத் தட்டுகளின் கீழ் அவரவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வட்டிமுதல் சேர்ந்த தொகைக்குப் பாங்கிக்கு (Cheque) செக்குகள் வைத்திருந்தார்.

ரால்ப் இவருடன் கூடவே யிருந்தார். அவர்களையில் பணமே யில்லை. இவரைக் கேட்டு 27-இருபத்தேழு பவுன் வரையில் வாங்கிச் செலவு செய்தார். பிறகு கொடுக்கவே யில்லை. இருந்தாலும் அவருடைய ஸம்பாஷணையினால் இவருக்குப் புத்திக்கூர்மை உண்டாயிற்று. அவர் வெளியூ ரில் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லி ஸம்பாதித்தார். அந்தவேலையைத் தனக்குக் கௌர்வக்குறைவாக நினைத்து “Franklin” ப்ராங்க்லின் என்று இவர் பெயரை வைத் துக்கொண்டு, இவருக்கும் அந்த மேல்விலாஸத்துக்கே கடிதம் போடும்படி எழுதினார். பெரிய காவ்யம் கவனம் பண்ணி இவருக்குத் தபாலில் அனுப்பினார். செய்யுள் எழுதுவது பயனில்லை என்று மறுமொழி எழுதினார். இருந்தாலும், தபாலில் வந்துகொண்டே யிருந்தது.

நீஞ்சுவதில் தனக்கு இருந்த திறமையையும் தண் ணீரில் செய்யத்தொரிந்த வேடிக்கைகளையும் காண்பித்தார். தக்க ப்ரபுக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நீஞ்சக் கற்றுக் கொடுத்தால் ஏராளமான பணம் கொடுப்பதாகச் சொன் னார்கள். டென்ஹாம் அந்த வேலை வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார். தான் அமெரிக்காவுக்குத் திரும்பும் விபாது இவரைக்கூட அழைத்துப் போவதாகவும் வர்த்த

கத்தில் தனக்கு உபயோகமான கணக்குகளையும் கடிதங்களையும் எழுதிவந்தால் ஏராளமான வரும்படி பண்ணி வைப்பதாயும் சொன்னார். ஆகையினால் அச்சவேலையை விட்டு அவரிடம் வேலையில் அமர்ந்தார்.

இதற்கு முன்பு இரண்டு அச்சக்கூடங்களில் வேலையாபிரந்தார். வேலை யிடத்துக்கருகில் முதலில் வாரம் ஒன்றுக்கு மூன்றரை ஷில்லிங்க்(ரூ. 2-10)வீதம் கொடுத்துச் சாப்பிட்டார். இவர் நடத்தையில் சாப்பாடு போட்ட கிழவி திருப்தி யடைந்தாள். வேறு இடத்தில் வாரத்துக்கு இரண்டு ஷில்லிங்க்வீதம் ஸம்மதித்ததினால், அவள் ஒன்றரை ஷில்லிங்குக்கு ஒப்புக்கொண்டாள். இவர் வீட்டில் துணையாபிரந்தால் போதுமென்று நினைத்தாள். இப்படிச் செட்டாய்ப் பணம் மீத்தினார்.

அச்சவேலை செய்த காலத்தில் அங்கே நடந்த இரண்டு விசேஷங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஐம்பது வேலைக்காரர்கள் இருந்தார்கள். பியர் மிதமிஞ்சிக் குடித்தார்கள். இவரோ தண்ணீரைப் பானம் பண்ணி, கஞ்சியையும் ரொட்டியையும் சாப்பிட்டார். இவரைத் “தண்ணீர் அமெரிகன்” என்று நகைத்தார்கள். இவர் பளுவான வஸ்துக்களை மாடிக்கு எடுத்துப்போவர். அவர்களால் முடியவில்லை. அப்போது “நீங்கள் ஏன் வீணாய்ப் பணத்தைப் பாழாக்குகிறீர்கள்? பியரில் உள்ள பலம் எல்லாம் அதில் கரைந்துள மா; அதற்குச் செலவு செய்கிற பணத்தில் கால்பங்குக்கு ரொட்டியை வாங்கித் தின்று தண்ணீரைக் குடித்தால் அதிக பலத்தைத் தரும்” என்று போதித்தார். இதைக்கேட்ட சிலர் புத்தித்தெளிவடைந்து அதிக தேகஸௌக்கியமும் அடைந்தார்கள். கேட்காத மற்றவர்

கள் கையில் பணத்தட்டாகவே இருந்தார்கள். இவர்களுக்குப் பியர் ஷாப்புக்காரன் “கடன்கொடுக்க மாட்டேன்” என்றான். இவரிடம் கடன்வாங்கிக் கொண்டார்கள். சம்பளங்கள் கிடைக்கிற தேதியில் வட்டியுடன் வாங்கிக்கொள்ளுவர்.

குடிப்பவர்கள், ஒவ்வொரு வேலைக்காரனிடம் ஐந்து ஷில்லிங்கு வீதம் வாங்குவது வாடிக்கை. இவர் முதலில் யந்திர வேலையிலிருந்தார். தான் குடியாவிடினும் அதைக் கொடுத்தவிட்டார். பிறகு எழுத்துச் சேர்க்கும் வேலையிலிருந்தார். இந்த வேலைக்காரர்கள் மறுபடி வீதம் கேட்டார்கள். இவர் “கொடுக்கமாட்டேன்” என்றார். அச்சுக்கூட ஸொந்தக்காரரும் கொடுக்கவேண்டியது இல்லையென்று உத்திரவு செய்தார். இருந்தாலும், இவர் சற்று நேரம் எங்கேயாவது போனால், அதற்குள் எழுத்துகளைக் கலைத்தும் இவர் வசம் இருந்த மற்ற ஸாமான்களை உடைத்தும் தொந்திரவு செய்தார்கள். ஸமீபத்தில் இருந்த ஒரு பிசாசு தீங்கு பண்ணியதாக எல்லாரும் நடித்தார்கள். கூடவேலையா யிருப்பவர்களுடன் விரோதித்துக்கொள்ளக் கூடாதென்று தெரிந்துகொண்டார். ஆகையினால் வீதத்தைத் தீராப்பட்டசம் கொடுத்தார்.

சாப்பிட்டு வந்த வீட்டு உப்பிரிகை மாடத்தில் எழுபது வயஸு உள்ள ஒரு கன்னிகை தொரைஸானி இருந்தாள். அவளைப்பற்றி வீட்டுக்காரி பின் வருமாறு கூறினாள். “ஸந்யாஸிநி ஆகக் கருதி தேசாந்திரம் போனாள். அங்கே இருந்த ஜனங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆகையினால் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பி வந்தாள். ஸந்யாஸிநியைப்போலவே வாழ்நாள் கழிக்க நிச்சயித்து, ஆஸ்தி

முழுவதையும் தர்மத்துக்கு அளித்து, ஜீவனத்திற்காக வர்ஷம் ஒன்றிற்குப் பன்னிரண்டு பவுன் வைத்துக்கொண்டாள். இதிலும் ஒரு பாகம் தர்மத்துக்கு ஈவது உண்டு. கீழே வாடகைக்குக் குடியிருந்தவர்கள் அவளை ஒன்றும் கொடுக்காமல் குடியிருக்கச் சொன்னார்கள். அவள் அங்கே இருப்பதையே தங்களுக்கு ஆசீர்வாதமாக எண்ணினார்கள்." வீட்டுக்காரி இவரை ஒருதினம் அவளிடம் அழைத்துப் போனாள். அவளுக்கு உடம்பு வெளுத்திருந்தது. ஆனால் ஒரு வியாதியுமில்லை. வரும்படி எவ்வளவு சொற்பமானாலும் ஸௌக்கியத்துடன் மனிதர்கள் வாழக்கூடுமென்பதற்கு இதை ஒரு உதாரணமாக இவர் கூறியிருக்கிறார்.

அதிகாரம் 4

தனி அச்சுக்கூடம் வைத்தல்

1726-ம் ௭௭ ஜூலைமீ லண்டனிலிருந்து யாத் திரை ஆரம்பித்து அக்டோபர்மீ பிலடல்பியாவில் இறங்கினார்கள். இனி ஆயுள் முழுவதும் நன்னெறியில் எப்படி நடக்கிறது என்று ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டார். சிறுவனாயிருந்தபொழுது செய்ததைக் கிழத்தன்மையிலும் நிறைவேற்றியதுதான் வியக்கத்தக்கது. மத விஷயமாய்க் குடுமபத்தில் சொல்லிவைத்த சில கொள்கைகளில் நம்பிக்கையில்லை. ஸ்வாமியே நேரில் வந்து மதோபதேசம் செய்தார் என்றது ஒன்று ; ஆனால் உண்மை முதலிய ஸன்மார்க்கத்தையே அதிக மேன்மையுடையதாகக் கொண்டார்.

(Denham)டென்ஹாமிடம் வேலைபார்த்து வந்தார். இருவரும் வர்த்தகத்தில் பெருமையை அடைந்தார்கள். ஆனால் இருவருக்கும் நோய் வந்தது. இவர் பிழைக்க மாட்டார் போலிருந்து தப்பினார் ; அவரோ மாண்டார். ஐயோ, “மறுபடியும் துன்புற ஏன் பிழைத்தேன்” என்று மனவருத்த முற்றார். இவருக்குச் சொற்பத்தொகை கொடுக்கும்படி எழுத்துமூலம் இல்லாமல் வாயினால் சொல்லி டென்ஹாம் 1727-ம் ௭௭ இவருக்கு 21-வது வயலில் இறந்தார். இவர் மறுபடியும் அலைந்து உலகில் துன்புறலானார். கதியற்றுப் போனபடியால் பழகிய தொழிலையே செய்யும்படி பெரியோர்களும் புத்திமதி சொன்னார்கள். (Keimer) கேமிரிடம் வேலைக்குப்

போக மனமே இல்லை. அவருடைய தூர்மார்க்கத்தை நம்பத்தக்கவர்களிடம் கேள்வியுற்றிருந்தார். இருந்தாலும் வேறு வழியில்லாமல் ஸம்மதித்தார். அதிகமான சம்பளம் கொடுப்பதாய்ச் சொன்னார்.

அச்சக்கூட வேலைக்குப் புத்தி உள்ள நல்ல சிறுவர்களை நியமித்திருந்தார். அவர்களில் (Meredith) மெரிடித் என்பவர் பயிர்த்தொழில் தெரிந்தவர். வேறு ஒருவர் Webb—வெப் (Oxford) ஆக்ஸ்போர்டு ஸர்வகலாசாலையில் படித்தவர். கெட்ட ஸகவாஸத்தால் சோற்றுக்கு வழியற்று அமெரிசாவுக்கு அழைத்துவந்த ஒருவருக்குப் பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்தார். அவரிடம் கேமர் விலைக்கு வாங்கினார். நயமாய் மெரிடித், வெப் இருவரிடம் பத்திரம் எழுதிக் கேமர் வாங்கிவிட்டார். இவருக்கு ஜாஸ்தி சம்பளம் கொடுக்க இணங்கியதற்குக் காரணம் யாது? புத்தி நுட்பமுள்ள வேலைக்காரர்களை இவர் பழக்கிவைத்த பிறகு இவரை வேண்டாம் என மொழியலாமென்பதே. ஆகையினால் மூன்று மாஸம் சென்றதும், “உனக்கு அதிக மாய்க் கொடுக்கவேண்டியது பாரமா யிருக்கிறது” என்று சொன்னார். கேமர் கடனாளி ஆகையால் பொறுக்கவேண்டுமென்று மெரிடித் இவருக்கு ஸமாதானம் செய்தார் இப்படி யிருக்க அற்ப விஷயத்தில் இருவருக்கும் சண்டை நேர்ந்தது. அருகில் பெரிய சத்தம் கேட்டது. இவர் ஜன்னலில் எட்டிப் பார்த்தார். தெருவில் இருந்த கேமர் உரத்த குரலாய்க் கூப்பிட்டு இவரை நிந்தித்தார். எல்லோருக்கும் தெரியும்படி செய்ய இவருக்கு மனம் நொந்தது. கேமர் உள்ளே வந்து மேன்மேலும் சண்டை செய்தார். இருவருக்கும் பேச்சுத் தடித்தது. வேலை விஷய

மான ஸம்பந்தத்தை விடுவதானால், ஒருவருக்கு ஒருவர் மூன்று மாஸத்திற்கு முன்பே எச்சரிக்கை பண்ணவேண்டுமென்று இவர்களுக்குள் நிபந்தனை உண்டு. அது இல்லாமலிருந்தால் நன்றெனக் கேமர் வெளியிட்டார். இவர் உடனே வெளியே வந்துவிட்டார்.

(Burlington) பர்லிங்டனிவிருந்து அந்தப் பிராந்தியத்திற்குக் கவர்ன்மெண்டு னோட்டுகள் அச்சிடும்படி கேமருக்கு வேலை கிடைத்தது. இவரைத் தவிர வேறு தேர்ந்த வேலைக்காரருமில்லை. மற்றொரு அச்சுக்கூடக்காரர் (Bradford) ப்ராட்போர்டு இடம் இவர் வேலையாகப் போனால் அந்த வேலை கையைவிட்டுப் போகுமென்று கேமர் பயந்தார். ஆனதுபற்றி, மெரிடித்தை அனுப்பி, நண்பர்கள் ஒருமுறை மனம் நொந்து பிரிந்தால், மறுபடியும் நீடித்த வைரம் வைப்பது நியாயமன்று எனச் சொல்லக் கேட்டுக்கொண்டார். மெரிடித், அவ்வாறே தெரிவித்ததும் அன்றி, “பத்திரத்தில் கண்ட காலம் எனக்குச் சீக்கிரம் முடிவாகிறது. என் தகப்பனாரிடம் முதல் வாங்கித் தருகிறேன். எனக்கு வேலை தெரியாது. தங்களுக்கு அச்சுக்கூட வேலை முழுவதும் தெரியும். ஆகையினால் லாபத்தைப் பேர்பாதி யாய்ப் பிரித்துக்கொள்ளலாம்” என்று அதிக வணக்கத்துடன் இவரைத்தான் இருக்கிற வரையில், திரும்பவும் வேலைக்கு வரும்படி நயந்தார். மெரிடித்தினுடைய தந்தைக்கும் தன் மகனைக் குடியில் முழுகாமல் காப்பாற்றின இவரிடம் மதிப்பு உண்டு. அவரும் முதல் வைக்க ஏற்றுக்கொண்டார். அதுவரையில் பொறுத்திருக்கலாமென்று மறுபடி கேமரிடம் வேலையில் பிரவேசித்தார்.

மெரிடித் பேசியபடி லண்டனிவிருந்து அச்சுகள் வந்து சேரும்படி செய்தார். கேமர் அதைப்பற்றிக் கேள்விப்படுவதற்கு முன்பே, மெரிடித்தும் இவரும் கணக்குத் தீர்த்துக்கொண்டு அவர் ஸம்மதத்துடன் அவரை விட்டு நீங்கினார்கள். ஒரு வீட்டை 24 பவுனுக்கு வாடகை பேசினார்கள். கண்ணாடிப்பதிப்பவர் ஒருவர் அந்த குடிக்கூலியின் விசேஷ பாகத்தைக்கொடுத்துக் குடும்பத்துடன் குடியிருந்து இருவர்களுக்கும் சாப்பாடு போட ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

எக்காரியம் செய்தாலும் கேடே வருமென்று அசகுனம் சொல்லுவோர் ஒவ்வொரு தேசத்திலுமுளர். இம்மாதிரி ஆனவர் அங்கு யிருந்தார். கதவண்டையில் இவரை நிறுத்தி “நீர்தானா புதிய அச்சக்கூடம் வைத்தீர்? அதிகச்செலவாகுமே? நாளுக்கு நாள் தாழ்ந்த நிலைமையை அடைகிற இப்பட்டணத்தில் முதல் முழுகிப்பொகுமே!” என்று பரிதபித்தார். வேலை துவக்குமுன் இவ்வாறு சொல்லியிருந்தால் ஒருவேளை ஏற்பட்டிருக்கமாட்டார்; ஆனால் பிலடல்பியாவும் விருத்திக்கு வந்து இவரும் நன்மையை யடைந்தார். பரிதபித்தவரே, முதலில் கேட்டதைவிட ஐந்துமடங்கு கிரயம்கொடுத்து ஒரு வீட்டை வாங்கினார்.

லண்டனவிருந்து டென்ஹாம் உடன் திரும்பி வந்ததும் கவர்னர் (Keith) கீத் என்பவரைப் பார்த்தார். இவரைக்கண்டு அவர் தலை குனிந்தார். வேறு கவர்னரும் வந்துவிட்டார். (Read) ரீட் என்பவனைப் பார்த்து இவரும் வெட்கப்பட்டார். லண்டனிவிருந்து எழுதிய கடிதத்தில் திரும்பிவரக் காலதாமஸமாகுமென்று இவர்

கண்டிருந்தார். ஆனதால் வரமாட்டாரென்று நினைத்து அவனை ஒரு குயவனுக்கு அவள் தாயார் விவாகம் செய்து வைத்தாள். அவனுடன் வாழமாட்டேன் என்று வந்துவிட்டாள்.

தந்தை பார்வையும் நற்போதனையுமில்லாத் தூர தேசத்திலிருந்தார். மத நம்பிக்கையும் இவருக்கு இல்லை. ஆனதால் தூர்மார்க்கர் ஆவார் என்று ஜனங்கள் நினைப்பார்கள். அவ்வாறாகாமல் தப்பினார். சிறுவர்கள் வாசிபத்தில் மோசம்போவதுண்டு. அதிலும் கஷ்டதிசையில் கேட்கவேண்டியதில்லை. ஆனால், மத நூல்களில் நன்மை தீமையென விதிக்கப்பட்டவைகள் உலக நன்மைக்குத் தான் என்ற உறுதிமாத் திரமிருந்தது. இப்பருவத்தில் பாபத்தினின்று விலகியதற்கு அதுவே காரணம்.

அதிகாரம் 5

ஒரு பத்திரிகையைப் புதிதாய் ஏற்படுத்திது

இதற்கு முந்திய வர்ஷம் புத்திமான நண்பர்களை ஒரு சங்கமாகச் சேர்த்தார். ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி உபந்யாஸம் எழுதிவரவேண்டுமென்றும் ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்கள் வாதித்துப் பேசும்படி நீதிநெறி ராஜ்ய தந்திரம் அல்லது பொருள் தத்வ சாஸ்திர ஸம்பந்தமான கேள்வியைச் செய்து வரவேண்டுமென்றும், ஒரு அக்கிராஸனாதிபதி சொற்படி நடக்கவேண்டும் என்றும் விதிகளை ஏற்படுத்தினார். மற்றவர்கள் சொன்னதை மறுத்தாற்போதும் என்றும் தாங்கள் சொல்லுவதுதான் ஸரியென்றும் விவகரிக்கக்கூடாது. இவைகளை மீறி நடந்தால் அபராதம் உண்டு. அவைகளில் சிலர் நூதனயந்திரம் ஸ்வயமாய்ச் செய்வது முதலிய காரியங்களில் கீர்த்தி பெற்றார்கள். அவர்களில் ஒருவருடன் நாற்பது வர்ஷம் சிநேகமாயிருந்தார். அவ்வளவு காலம் மேற்கூறிய விஷயங்களில் நன்றாய்க் கற்கக்கூடிய இடம் இதைப்போல் அப்பிராந்தியத்தில் வேறு இல்லை.

இச்சங்கத்தில் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டதும் தர்க்கிப்பதில்லை. எல்லாரும் மறு வாரம் பேசவேண்டும். அதற்கு வேண்டியதைப் படித்தும் ஆலோசித்தும் வரவேண்டியதாயிற்று. ஸம்பாஷணை செய்யும் திறமை அதிகமாயிற்று. மற்றவர்கள் அசங்கியமாக நினைக்கக்கூடிய விஷயம் பேசக்கூடாது. இதனாற்றான் அது நீடித்து நடந்தது.

கிடைத்த அச்சவேலையை நன்றாய்ச் செய்தார். இவர் எழுத்துச் சேர்ப்பார். (Meredith) மெரிடித் யந்திரவேலை செய்வார். நடத்தையையும் கஷ்டப்படுவதையும் பார்த்து இவரை எல்லோரும் நம்பி மதித்தார்கள்.

(Bradford) ப்ராட்போர்டு ஒரு பத்திரிகையை அச்சிட்டு வந்தார். அதில் விஷயங்கள் நன்றயில்லை. ஆகையால், ஸொந்த பத்திரிகை ஒன்றை அச்சிடலாமென்று ஒருவரிடம் வெளியிட்டார். (Keimer) கேமரிடம் சொல்ல வேண்டாம் என்றார். ஆனால் அவர் உடனே கேமருக்குக் கூறினார். புதிய பத்திரிகை போடுவதாய், கேமர் முன்பாகவே எல்லோருக்கும் தெரிவித்தார். உடனே ப்ராட்போர்டு போடும் பத்திரிகைக்குச் சில வேடிக்கைகளை இவர் எழுதி வந்தார். ஒன்பது மாஸத்திற்குப் பிறகு இவரிடம் சொற்ப விலைக்குக் கேமர் விற்றார்.

1729-ம்(வா) மெரிடித்தும் இவரும் 40-வது நம்பர் முதல் ஆரம்பித்தார்கள். இவர் பத்திராதிபராயிருந்த காலத்தில் மற்றவர்கள் கோபத்தையாவது பிரீதியை யாவது லட்சியம் செய்யவில்லை.

அப்பட்டணத்தில் பெரிய பதவியில் இருந்த இரண்டொருவர் பொதுக்காரியங்களில் நடந்ததைப்பற்றிக் கண்டித்து எழுதினார். அவர்களுடைய நண்பர்கள் இவரிடம் வந்து அப்படிக்குற்றம் எடுத்துக் காட்டியது அதிருப்திக்கு இடமாயிற்று என்றார்கள். “ப்ரபுக்களை அழைத்துக்கொண்டு நீங்களும் இரவில் உண்ண வாருங்கள்” என்றார். ஒவ்வொருவருக்கும் சுவையே யில்லாத கூழையும் தண்ணீரையும் வைத்திருந்தார். தனக்கு வைத்திருந்ததை உண்டார் ; அவர்களுக்கோ உட்கொள்ள முடியவில்லை.

“ருசியிலாக் கூழையும் தண்ணீரையும் உட்கொள்ளும் எனக்கு யாருடைய தயவு வேண்டும்” என்றார்.

இந்தப் பத்திரிகை அப்பிராந்தியத்திலுள்ள மற்றவைகளைவிட எழுத்திலும் பதிப்பிலும் நேரத்தியாக விருந்தது. கவர்னருக்கும் சபையாருக்கும் நடந்து வந்த சண்டையைப்பற்றிப் பத்திரிகையில் எழுதினார். முக்கியமானவர்களுக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் உண்டாயிற்று. சிலவாரங்களுக்குள் சந்தாதாரர்களானார்கள்.

அவர்களைப் போல் அநேகர்கள் சேர்ந்தார்கள். இப்படி விருத்தியாயிற்று. வசன நடையில் கொஞ்சம் நன்றும் எழுதக் கற்றதினாலுண்டான நன்மைகளில் இது ஒன்று. பத்திரிகையைப் படித்தவர்கள் எழுதக்கூடியவர்கள். அப்படி உதவக் கருதினார்கள். இது மற்றொரு நன்மை.

ஸபையாருடைய அச்ச வேலையை (Bradford) ப்ராட்போர்டிக்குக் கொடுத்தவந்தார்கள். அவர்கள் கவர்னரைப் புகழ்ந்து சபையில் படித்ததை அவர் தப்புத்தப்பாய் அச்சிட்டார். அதையே அழகாயும் திருத்தமாயும் அச்சிட்டு இவர் அனுப்பினார். இரண்டிற்கும் உள்ளபேதம் விளங்க, அடுத்த வர்ஷத்தில் அச்சவேலையை இவருக்கே கொடுக்கத் தீர்மானித்தார்கள்.

இதற்கு முன்கூறிய (Hamilton) ஹாமில்டன் என்பவர் சபையாரில் ஒருவர். இவருடைய சேஷமத்தை அவர் எப்போதும் கவனித்து ஆயுள் முழுவதும் ஆதரித்து வந்தார். இவரும் அவர் மகனுக்கு ஐந்து அபுன் வரும்படி பண்ணிவைத்தார்.

(Vernon) வெர்னன், 35-புன் கடனைப்பற்றி

ஞாபகப்படுத்தினார். உடனே கொடுக்க முடியவில்லை. பிறகு வட்டியுள்படத் தந்தார். உயர்ந்த ஸ்திதிக்கு இவர் வந்த பிறகு அவர் குலத்தில் பிறந்தவனுக்கு உதவி புரிந்தார்.

இவர் எதிர்பார்க்காத கஷ்டம் ஒன்று இப்போது நேர்ந்தது. (Meredith) மெரிடித்தின் தந்தை வாக் களித்தபடி வர்த்தகனுக்குப் பாக்கி நூறு பவுனைத் தர வில்லை. அவன் பிராது பண்ணினான். தீர்ப்பாய் நிறை வேறாம காலம் குறுகியது. எழுத்துகளையும் யந்திரத் தையும் அரைவிலைக்கு விற்றுத் தொழிலை நிறுத்தவேண்டியதாய்த் தோன்றியது.

ஒருவர் வந்தது மற்றொருவருக்குத் தெரியாமல், இரண்டு நண்பர்கள் வந்து, மெரிடித் உடன்கூட்டு வேலையை விட்டுத் தனியாகச் செய்தால், பணம் கொடுப்ப தாய்ச் சொன்னார்கள். மெரிடித்தும் அவர் தகப்பனாரும் ஒப்புக்கொண்டபடி நடந்தால் வேறாகப் போவதில் மன மில்லை என்றார்.

மெரிடித், குடியில் முழுகித் தெருவில் புரண்டு கீழ் மக்களுடன் ஸகவாஸம் பண்ணி, மிகுந்த அகௌர்வப்பட்டார். “உம்முடைய தகப்பனாருக்குக் கூட்டுத்தொழிலுக் காகப் பணம் கொடுக்க மனமில்லைபோலும். நான் விலக உமக்கு ஸம்மதமா ? ” என்று இவர் கேட்டார். “நான் பயிர்த்தொழில் கற்றேன். எனக்கு அச்சவேலை தெரிய வில்லை. என் தகப்பனார் கொடுத்த முன்பணம் நூறு பவுனையும், நான் பட்ட சொற்பக் கடனையும் முப்பதுபவுனையும் கொடுத்தால் என் பாத்தியதையை விட்டுவிடுகிறேன். (Carolina) கரோலினா பிராந்தியத்தில் நிலம் நயமாய்க்

கிடைக்கிறது. அவ்விடம் போய்ச் சேருகிறேன்” என்று மெரிடித் மறுமொழி உரைத்தார். மேற்சொன்ன இரண்டு நண்பர்களிடம் பணம் வாங்கிக்கொடுத்து 1730-ம் ஆண்டு இவரே அச்சுக்கூட ஸொந்தக்காரர் ஆனார். மெரிடித்தும் புதிய இடத்தைப்பற்றிய விவரங்களைப் பத்திரிகையில் போடும்படி எழுதி அனுப்பினார். எல்லோரும் படித்துக் களித்தார்கள்.

இத்தருணத்தில், ஏராளமாய் நோட்டுகள் போட வேண்டுமென்று ஜனங்கள் கூக்குரல் போட்டார்கள். பணம் மதிப்புக்குறையும் என்று தனிகர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். முன்தடவை நோட்டு போட்டபிறகு பட்டணம் விருத்தியானபடியால், நோட்டு போடுவது இன்றியமையாதது என்று பத்திரிகையில் எழுதினார். படித்து மறுத்தெழுதுகிறவர்க ளில்லாது இவர் இஷ்டப்படி ஸபையார் நிச்சயித்தார்கள். நோட்டு அச்சிடும் வேலையை இவருக்கே கொடுத்தார்கள். இது, எழுதும் திறமையினால் கிடைத்த வேறொரு லாபம்.

நோட்டினால் உண்டான நன்மையைக் கண்டு 1739-ம் ஆண்டு 80 ஆயிரம் பவுன் மதிப்புள்ள நோட்டுகளை அச்சிட்டார். இப்படி எல்லைக்குள்ளடங்காமல் போடுவது தப்பு என்று பிறகு நினைத்தார். (New Castle) நியூகாஸிலுக்கும் நோட்டு அச்சிடும் வேலையை (Hamilton) ஹாமில்டன் கொடுக்கச் செய்தார். சொற்ப ஸ்திதியில் சொற்பமும் பெரிதாகையால் இது பரம லாபமாய்த் தோன்றியது.

கடுதாசி முதலியஸாமான்கள் விற்கும் கடை வைத்தார். அவைகளைப்போல் வேறு அப்பட்டணத்தில் இல்லை.

லண்டனில் தெரிந்த அச்சுச் சேர்ப்பவர் ஒருவர் வேலையில் உதவினார். நல்ல உமைதியும் சேர்ந்தான்.

அச்சுக்கூடத்திற்கு வாங்கிய கடனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்த் தீர்க்கத் துவங்கினார். வர்த்தகத்தில் நாணயம் செல்லும்படி உழைப்பும்செட்டுமாய் இருந்ததுமன்றி, அப்படியிருப்பதாய் மற்றவர்கள் நினைக்கும்படி நடந்தார். டம்பமான ஆடை உடுக்கவில்லை. வீண்காலம் போக்குகிற வர்களிடம் போகவில்லை. ஆனால் வேலையைக் கவனியாமல், நல்ல புஸ்தகம் கிடைத்தால், படித்தபடி இருப்பார். இது மற்றவர்கள் கண்ணில் படாது. வாங்கின ஸாமான்களுக்குப் பணத்தை ஸரியான காலத்தில் கொடுத்தார். இவரை வாடிக்கைக்காரர் ஆகும்படி வர்த்தகர்கள் வலுவில் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்படியிருக்க கேமர் தன் அச்சுக்கூடத்தை விற்று வேறு தேசம் சேர்ந்தார்.

அவர் உமைதி (Harry) அச்சுக்கூடத்தை வாங்கினார். அவருடைய சிநேகிதர்கள் மிகவும் ஸாமர்த்தியமும் அவரை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதில் ஊக்கமும் உள்ளவர்கள். அவருடன் போட்டிபோட முடியாதென்று கூட்டாளியாகும்படி இவர் கேட்டதை அவர் உபேட்சித்தார். இவருக்கு நேர்விரோத குணமுள்ளவர், நஷ்டம் அடைந்து கேமர் போன ஊர் சேர்ந்து அச்சிட்டார். முன்பு தனக்கு எஜமானராக இருந்த கேமரையே அற்றைக் கூலிக்காரராக நியமித்தார். இருவரும் அடிக்கடி சண்டை போட்டார்கள். கடைசியாக எல்லாவற்றையும் விற்றுவிட்டு (Harry) ஹாரி (Pensylvania) பென்ஸில்வேனியாவுக்குப் போனார். அச்சுக்கூடத்தை வாங்கினவர் கேமரையே அதைப் பார்க்க வைத்தார். கேமர் சில வர்ஷங்களுக்குள் இறந்தார்.

பிலடல்பியாவில் ப்ரார்ட்போர்டைத் தவிர வேறு அச்ச ஆபீஸ்காரரில்லை. ஆனால் அவர் செல்வமும் ஸுகவாஸமு மாயிருந்தார். ஆகையால் வேலையைப்பற்றிக் கவலைப்படவேயில்லை. தபாலாபீஸ் அவர் வசமிருந்த படியால் அவருக்கு அதிகமாக ஸமாசாரம் தெரியுமென்றும், விரைவில் அனுப்புவர் என்றும் அவருடைய பத்திரிகையிலேயே ஸாமான்களை விற்பது முதலான விஷயங்களைப்பற்றிய அறிவிக்கைகளைப் போடுவது அதிக நலமென ஜனங்கள் நினைத்தார்கள். அது இவருக்குப் பிரதிகூலம். குதிரையில் ஸவாரி செய்து தபாலைக் கொடுப்பவனிடம் இவரும் லஞ்சத்தைத் தந்தது, சந்தாதாரர்களுக்குப் பத்திரிகையை அனுப்பினார். (Bradford) ப்ராட்போர்ட் அதைத் தடுத்தாவிட்டார். பிறகு இவருக்குத் தபால் ஆபிஸ்வேலை கிடைத்தது. முன்பு செய்ததை இழிவாக நினைத்தார்.

இவருடைய ஜாகையில் குடியிருந்தவரும் அவர் மனைவியும் தங்கள் உறவில் ஒரு பெண்ணை விவாகம் செய்துவைக்க முயன்றார்கள். அச்சாபீஸ் கடனைத் தீர்க்கப் பெண்ணைப் பெற்றோர்கள் நூறு பவுன் கொடுக்க வேண்டுமென்று இவர் பிடிவாதமாய்ச் சொன்னபடியால் காரியம் ஆகவில்லை. அச்சவேலையை மிகவும் அற்பமாய் ஜனங்கள் நினைத்தார்கள். விவாகம் செய்துகொள்ள மனமிராவிடின் பணம் கேட்பதாக யோசித்தார்கள் மணம்புரிய மனமுடையவராய் (Read) ரீட் குடும்பத்தாரிடம் மறுபடியும் போனார். அவள் கணவன் வேறு ஸ்திரீயைக் கல்யாணம் செய்தார் என்று சிலரும், அவளை அவருக்குப் பின் மணம்புரிபவன் அவர்பட்டகடனைத் தீர்க்கவேண்டும்.

என்று சிலரும் மொழிந்தார்கள். வீட்டுக்கு இவர் வந்த தும் ரீட் தனியாய்ப் போய்விடுவாள். அவள் தாயார்பட்ட துயரைப்பார்க்க, “லண்டனில் இருந்தகாலத்து உபேட்சை செய்ததாலன்றோ இநதக் கஷ்டத்தைப் பார்க்கலானேன்” என்று இவர் வருந்தினார். அவள் தாயாரோ “பாவிதேயேன் வேறு புருஷனைக்கல்யாணம் செய்துகொள்ளும்படி புத்தி சொல்லிக் குழநதையைக் கெடுத்தேனே” எனத் துன்புற்றாள். எப்பாடு படவேண்டியது ஆனாலும் கல்யாணம் செய்ய நிச்சயித்தார். இருவரும் இவ்வாழ்க்கையிலிருந்தார்கள். அவள் கடைவேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு இவருக்கு எல்லாவிதத்திலும் அநுகூலமாயிருந்தாள். அவளும் ஸந்தோஷமாய் இருக்கும்படி கூடிய முயற்சிகளை இவர் செய்தார். தான் செய்த ஒரு பிழையைத் தன்னை இயன்ற அளவு திருத்தினார்.

இக்காலத்தில் சங்கம் வேறு நல்ல இடத்தில் கூடியது. ஒவ்வொருவரும் புஸ்தகத்தைக்கொண்டு வைத்தால் எல்லோரும்மற்றவர்கள் புஸ்தகங்களைப்படிக்க அநுகூலமாகும் என்று இவர் சொல்ல அப்படியே ஸம்மதித்தார்கள். ஆனால் அவைகளை ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்க்க முடியாமல் ஒரு வர்ஷமானதும் அவரவர்கள் மறுபடி எடுத்துப்போனார்கள்.

பொதுநன்மைக்காக யுக்தி முதல் முதல் இவர் பண்ணியது, சந்தாதாரர்கள் சேர்ந்து கோசம் வைக்க வேண்டும் என்பது. முதலில் 40 ஷில்லிங்கும் பிறகு வர்ஷம் ஒன்றுக்கு 10 ஷில்லிங்கும் கொடுக்கும்படி நாற்பது பெயர்களைச் சேர்த்தார். அதிகாரிகளிடம் உத்திரவு பெற்றார். இது அமெரிக்காவில் முதலில் ஏற்பட்டது.

இதைப் பார்த்த பிறகு அநேகங்களுண்டாயின. அவைகளால் அமெரிக்காவிலுள்ளவர்களுக்கு ஸம்பாஷணையில் திறமை மிகுந்தது.

அங்குள்ள வர்த்தகர்களும் வேளாண்மைக்காரர்களும் அந்யதேசக் கனவான்களைவிட அதிக புத்திசாலிகளாய் இருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் குடியேறின இடங்களில் தங்கள் பாத்தியதைகளை ஸ்தாபித்துக்கொள்ளுவதில் திடசித்தர்களாய் இருப்பதற்கு அவைகளே முக்கிய காரணமாய் ஒருவேளை இருந்திருக்கலாம்.

அதிகாரம் 6

நன்னெறி பயின்றது

கோசத்தைப்பற்றிய சாஸனம் எழுதினவர் “ நீங்கள் எல்லோரும் சிறுவர்கள் ; ஐம்பது வர்ஷம் முடியும் வரையில் ஜீவித்திருப்பது என்ன நிச்சயம் ” என்று கேட்டார். ஆனால் அநேகர்கள் ஜீவித்து இருந்தார்கள். சங்கம் நாளொரு மேனியும் பொழுது ஒரு வண்ணமுமாய்ச் செழித்ததால் அதிகாரிகள் எப்போதும் உபயோகமான பட்டயம் கொடுத்தார்கள்.

சந்தாவைக் கொடுக்க மனிதர்களுடைய ஆட்சேபத்தையும் அஸம்மதத்தையும் தெரிந்தார். “ தன்னுடைய அயலார்களினும் அதிகக் கீர்த்தியை அடையும்படி ஒருவன் நல்ல காரியத்தில் ஏற்பட்டால் அவ்வளவு உசிதமன்று. அநேகர் வேண்டுகோளால் படிப்பில் பிரியமுள்ளவர்களிடம் சந்தாவை வாங்க வருகிறேன் ” என்று சொல்ல நினைத்தார். இப்படியே பேசி எடுத்ததை முடித்தார். காரியத்தில் மாத்திரம் கண்ணையிருந்தால் பொருமைக்காரர்களும் உதவி செய்வார்கள்.

புஸ்தகசாலையில் தினந்தோறும் ஒருமணி இரண்டு மணி படித்ததினால் அபிவிருத்திக்கிடமாயிற்று. படிப்பைத்தவிர வேறுபோது போக்கில்லை. இவருக்கோ படிக்கவைக்கச்சிறுகுழந்தைகள் பிறந்தன. அச்சக்கூடநிமித்தம் வாங்கின கடனோதீரவில்லை. இருந்தாலும் வரவாகக் கஷ்டம் குறைந்தது. ஆதிமுதல் செட்டாகவே யிருந்தார். தகப்பனார், பெரியோர் பழமொழி ஒன்றைப் பலமுறை சொல்

லக் கேட்டிருந்தார். “ஒரு மனிதனை அவன் தொழிலில் உழைக்கக்காண் ; அவன் அரசர்களுக்கு முன் நிற்பான் ; அற்பர்களுக்கு முன் நிற்கவேமாட்டான்.” இக்காலத்தில் அவ்விதப்பெருமை அடையலாம் என்ற யோசனையே யில்லை. பிறகு ஐந்து மன்னர்க்குமுன் போய் ஒருவருடன் போசனம் பண்ணினார்.

“சேஷமப்படுவான் மனைவி சொல் கேட்பான்” என்று இங்க்லீஷில் ஒரு பழமொழியுண்டு. இவருக்கு ஒத்த மனைவி கிடைத்தாள். புஸ்தகங்களை மடித்துத் தைத்தல், கடுதாசு பண்ணுகிறவர்களுக்குக் கந்தைகளை வாங்குதல் முதலான எல்லா வேலைகளிலும் உதவினார். சோம்பர்களை வேலைக்காரர்களாக இவர் வைத்துக்கொள்ள வில்லை. உணவு மிகவும் ஸாதாரணமானது. வீட்டு ஸாமான்களும் குறைந்த விலை யுள்ளவை, காலைப் பசிக்கு ரொட்டியும் பாலும்தான் உண்பார். ஒரு மண்வட்டாயும் வெள்ளீயக் கரண்டியும்தான் பாத்திரங்கள். அதிக ஸுகம் வேண்டுமென்று பணத்தைக் குடும்பங்களில் செலவு செய்ய ஆரம்பித்தால், கட்டுப்பாட்டில் நிற்காது. ஒரு நாட் காலையில் பசியினால் தின்கப் போனார். பீங்கான் கிண்ணியையும் வெள்ளிக்கரண்டியையும் பார்த்தார். இவர் மனைவி இவருக்குத் தெரியாமல் வாங்கிவைத்திருந்தாள். 23-ஷிலிங்க் விலையாயிற்று. எவ்வளவு அதிகம்! இவருடைய அயலாருக்கு இருக்கும் போது இவருக்குமாத்திரம் தகாதோ என்று ஸமாதானம் சொன்னார். செல்வம் பெருகப் பெருக அநேக நூறு பவுன் விலையுள்ள வெள்ளிப்பாத்திரங்களை வாங்கிச் சேர்த்துக்கொண்டே வந்தாள்.

தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் மதக்கொள்கைகளில் பழக்கிவைத்திருந்தார்கள். ஆனால் பாபம் செய்தவர்கட்கு முடிவிலா நரகம் என்பது இவருக்கு ஸரியாகத் தோன்றவில்லை. வேறு சிலவற்றில் ஸந்தேகம் உண்டாயிற்று. ஞாயிற்றுக்கிழமை கோயிலுக்குப் போகாமல் படிப்பிலேயே காலம் கழித்தார். அப்படி இருந்தாலும் ஆஸ்திகபுத்தி எப்போது முண்டு. ஒவ்வொரு மதத்திலும் முக்கியமானவைகள் ஒற்றுமையைப் பெருக்கும். மற்றவைகளைச் சேர்ப்பது, ஒருவர்க்கொருவர் நட்பு இல்லாமல் செய்கிறது என்று நன்னெறிக்குப் பிரதிகூலமென்று எண்ணினார். எல்லாமத பேதங்களைக் கௌர்வித்ததினால், ஏனையோர் தங்கள் மதங்களில் அபிமானம் குறையும்படியான எந்த வாதமும் பேச்சும் கூடாது என்று விலகும்படி புத்தி உண்டாயிற்று. அநதப் பிராந்தியத்தில் ஜனங்கள் அதிகம் ஆனார்கள். புதிய கோவில்களைக் கட்டினார்கள். அப்போது இவரும் தன்னால் இயன்றதைத் தந்தார். எல்லோரும் அறியத் தொழாமற்போனாலும், ஸ்வாமியைத் தியானம் செய்ய நினைத்தார். இவர்மத உட்பிரிவுப்பாதிரி ஒருவர்தான் அங்கே இருந்தார். அவர் உபதேசங்களைக் கேட்காமையைக் கண்டித்தார். ஐந்தாறு ஞாயிற்றுக்கிழமை தொடர்ச்சியாகப் போனார். அவரை நல்ல போதகர் என்று எண்ணமிட்டார். அவர் ப்ரஸங்கங்களில் விவாதங்கள் அதிகமாயின. பொதுவாய் மனிதர்களுக்கு உபயோகம் ஒன்றுமில்லை. (St Paul) பால் என்ற மதாசாரியர் (Philippians) பிவிப்பியர்களுக்கு எழுதிய நாலாவது அதிகாரத்திலுள்ள மூலத்தைப் பாதிரியார் ப்ரஸங்கித்தார். “என் ஸகோதரர்களே,

கடைசியாக எந்தெந்த விஷயங்கள் ஸத்தியம், நாணயம், நியாயம், பரிசுத்தம், இன்பம் அல்லது உலகவதந்தி உள்ளவைகளாய் இருக்கின்றனவோ, அவைகளில் நன்னெறியாவது புகழாவது இருந்தால், இந்த விஷயங்களை நினைபுங்கள்.” இதை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவோ ஸனமார்க்க உபதேசம் செய்திருக்கலாமே! ஆனால் முக்கியமில்லா விஷயங்களை மாத்திரம் சொன்னாரே என்று வருத்தப்பட்டார். ஆகையால் அப்புறம் ப்ரஸங்கம கேட்கப்போகவேயில்லை.

நீதியைப் பூர்ணமாய் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று துணிந்தார். எக்காலத்தும் எக்குற்றமும் இல்லாது இருக்க விரும்பினார். நீதி அநீதிகளைப் பகுத்தறியத் தெரிந்ததாக நினைத்து, நன்னெறியிலேயே நடந்து அதற்கு விரோதமானதை விடுவது ஏன் கூடாது என்று யோசித்தார். ஒரு குற்றத்தைவிடக் கவனிக்கையில், வேறொன்று உண்டாகும். நெறியுள்ளவர்களா யிருப்பது சேஷமம் என்று புத்திக்கு எவ்வளவு புலப்பட்டாலும் மன உறுதி இருப்பதில்லை என்றும் விரோதமான வாடிக்கைகளை விட்டு நல்லவைகளை ஸ்திரப்பித்திக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் முடிவு செய்தார். இந்நிமித்தம் பின்வரும் வழியை அநுஸரித்தார். ஒவ்வொரு நற்குணத்தைத் தெளிவாய் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுமபடி, ஒவ்வொன்றைப்பற்றி ஒரு நீதி எழுதினார்.

1. மிதம்—மந்தமா யிருக்கும்படி புசியாதே. அமிதமாய்ப் பானஞ்செய்யாதே.

2. மனனம்—மற்றவர்களுக்காவது உனக்காவது

பயன்படாததைப் பேசாதே. அற்ப ஸம்பாஷணைகளை விட்டு விலகு.

3. ஒழுங்கு—உன்னுடைய வஸ்துக்கள் ஒவ்வொன்றையும் அதனிடத்தில் வை. நீ செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் ஒருகாலம் ஏற்படுத்திக்கொள்.

4. தீர்மானம்—செய்ய வேண்டியதைத் தீர்மானம் செய். செய்ததைத் தவறாமல் நிறைவேற்று.

5. சேட்டு—மற்றவர்களுக்காவது உனக்காவது நன்மை செய்வதற்கன்றிச் செலவு செய்யாதே. அதாவது ஒன்றையும் வீணாக்காதே.

6. உழைப்பு—காலத்தை வீண்போக்காதே, உபயோகமுள்ள காரியம் எதையாவது செய்துகொண்டிரு.

7. கபடயின்மை—தீங்குள்ள மோசம் செய்யாதே. தீங்கில்லாமலும் நியாயமாயும் நினை. நீ பேசினால் அவ்வாறே பேச.

8. நியாயம்—தீங்கு செய்து யாரையும் கெடுக்காதே. செய்யக் கடமைப்பட்ட நன்மைகளைச் செய்யத் தவறாதே.

9. அடக்கம்—மிக அதிகமாயாவது மிகக் குறைவாயாவது ஒன்றையும் செய்யாதே. பிறர் செய்யும் தீமைகளுக்குக் கோபத்தைப் பொறு.

10. சுத்தம்—உடம்பு ஆடைகள் அல்லது குடியிருப்பிடத்திலாவது அசுத்தத்தைச் செய்யாதே.

11. ஸமநிலை—ஸாதாரணமாய் நிவர்த்திக்க முடியாமல் நேரிடுகிறதற்கு மனம் கலங்காதே.

12. கற்புடமை—

13. வணக்கம்—

இந்த ஸன்மார்க்கங்களில் வாடிக்கை படிய விரும்பி

னவராய் எல்லாவற்றையும் ஒரே காலத்தில் கவனித்துப் புத்தி கலங்காதபடி ஒரு காலத்தில் ஒன்றிலேயே நிலை பெறத் தீர்மானித்தார். அவ்வொன்றில் நன்றாய்ப் படிய வேறு ஒன்றைக்கவனித்து அப்படியே பதின்முன்றையும் கவனிக்கக் கருதினார்.

நற்குணப்பிற்சீயைப் பகவான் அனுக்கிரகத்தினால், எழுபத்தொன்பதாவது வயதுவரையில் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தார் என்று தன் குலத்துப்பின்னோர் தெரிந்துகொளல் நன்று என நினைத்தார். மிதத்தினால் ஸௌக்கியமும் பலமும் உள்ளவராய் இருந்தார். உழைப்பினாலும் செட்டினாலும் செல்வ முண்டாய்ப் பொதுநன்மைக்கு உபயோகமானார். கபடமில்லாமலும் நியாயமாய் மிருந்ததினால் தேசத்தார் இவரைப் பெரிய காரியங்களில் ஏற்படுத்தினார்கள். எல்லாக் குணங்களையும் பொதுவாய் விருத்தி செய்ததினால், அவைகளில் எவ்வளவு குறை விருந்தாலும் நிதானமும் ஸம்பாஷணையில் பிறரை இன்புறச் செய்வதும் இவர் ஸகவாசத்தை மற்றவர்கள் வலுவில் தேடிம்படி செய்தன.

அதிகாரம் 7

பொதுநன்மையில் வேலைத்துவக்கம்

பெரிய காரியம் செய்யவேண்டுமென்று மனதில் துணிந்தார். அதற்காகச் சரித்திரங்களைப் படிப்பதால் தெரிந்த நுட்பங்களைச் சுருக்கமாய் எழுதினார். அவைகளைத் தெரிவதினால் பொதுநன்மையை விருத்தி செய்ய முயலவேண்டுமென்று நினைத்தார்.

ஒவ்வொரு ஸமயத்திற்கும் பொதுவான கொள்கைகளையும் அப்படியே எழுதிவைத்தார். அவைகளடங்கிய ஒரு புதிய மதத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ப் பரவச் செய்ய ஆலோசித்தார். மனதில் ஸங்கற்பித்துக்கொண்ட இதை ஆரம்பிக்க ஒழிவில்லை. ஆகையால் பிறகு ஆகட்டுமென்று தள்ளிவைத்துக்கொண்டே போனார். ஒவ்வொரு மனிதனும் வேடிக்கைகளில் போது கழியாமல் காரியத்தில் கண்ணாயிருந்தால் அதை நிறைவேற்ற முடியும் என்று எண்ணினார்.

1732-ம் (ஸ) (Sanders) ஸாண்டர்ஸ் என்ற பெயரை வைத்து ஒரு பஞ்சாங்கம் அச்சிடத் தொடங்கினார். 25 வருஷம் அச்சிட்டார். வர்ஷத்துக்குப் பதினாயிரம் ப்ரதி விற்பது. ஒரு புஸ்தகம் வாங்கக் கதியற்றவர்களுக்குங்கூட உபயோகம் ஆகும்படி சில பழமொழிகளையும் ஸன்மார்க்க வழிகளையும் இடைஇடையே அதில் அச்சிட்டார்.

ஒரு ஞானியான கிழவர், ஏலம் போடுமிடத்தில்

கூடுகிறவர்களைப் பார்த்து, ப்ரஸங்கித்ததுபோல் அநேக தேசத்தார்கள் வெகுகாலமாய்த் தெரிந்த பழமொழிகளையும் அதிலச்சிட்டார். அமெரிகாவில் உள்ள எல்லாப்பத்திரிகைகளிலும் இதைப் போட்டார்கள். (France) ப்ரான்ஸில் இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளை அச்சிட்டார்கள். இங்கிலாந்து முதலாக மற்றெங்கும் கூட அச்சப்போட்டு வீட்டிற்கு வீடு கதவில் ஒட்டினார்கள். எல்லாத் தேசங்களிலும் உள்ள மத உபதேசிகளும் கனவான்களும் இனாமாக ஏழைகளுக்கு ஒவ்வொன்று கொடுத்தார்கள். பென்ஸில்வேனியா பிராந்தியத்தில் இதுமுதல் அநாவசியமான அந்ய தேசஸாமான்களை வாங்குவது குறைந்தது. எல்லோருக்கும் தெரிந்த பிறகு ஏராளமாக நாடு விருத்தி ஆயிற்று. இதுவே அதற்கு விசேஷமாய் ஆதாரமெனச் சிலர் கொண்டாடினார்கள்.

பத்திரிகையை நற்போதனை செய்யும் ஒரு உபாயமாய் நினைத்து நீதியைப்பற்றி நன்றாய் எழுதியிருந்த நூலாசிரியர்கள் வ்யாஸங்களின் சில பாகங்களை அச்சிட்டு வந்தார். சங்கத்தில் படிக்கத்தான் எழுதியவைகளையும் போட்டார்.

பத்திரிகையில் ஒரு மனிதனைப்பற்றித்தானும் வைத்தில்லை. மற்றவர்களையும் வையவிடம் கொடுக்கவில்லை. பத்திரிகையில் உபயோகமானது வருமென்று பணம் தருவோர் நம்புகிறபடியால் அதற்கு விரோதமாய் நடப்பது நியாயமல்ல என்றும், பிடிவாதம் பிடித்தால் எவ்வளவு ப்ரதிகளைக்கேட்டாலும் தனியாக அச்சிட்டுத்தருவதாயும் அவரவர்களுக்கு அந்தரங்கத்தில் உள்ள மனஸ்தாபங்களையும் சண்டைகளையும் வெளியிற் தெரியும்படி பகிரங்க

மான பத்திரிகையில் போடுவது தனக்கு நியாயம் அன்று எனவும் சொன்னார். ஒருவரை ஒருவர் திட்டிவதும் அந்நிய ராஜாங்கத்தை வீணாய்த்தாறுவதும் ராஜ்யத்திற்கு அநுகூலர்களை நிந்திப்பதும் அக்கால சில பத்திரிகைகளுக்கு இயற்கையாக இருந்தது. அதனால் ஒருவருக்கு ஒருவர் சண்டையும் ராஜ்யங்களுக்குள் பகைமையும் உண்டாயின. ஆகையினால் அச்சாபீஸ்காரர்கள் அபகீர்த்தி உண்டாகும் எதையும் அச்சிடக்கூடாது என்றும் அதனால் கெடுதல் நேராது என்றும் தெரிவித்தார்.

1733-ம் (ஸ்ர) தன்னிடம் பழசிய ஒரு வேலைக்காரரைத் தென் (Carolina) கரோலினாவுக்கு அச்சயந்திரத்தையும் எழுத்துகளையும் கொடுத்தனுப்பினார். செலவிலும் லாபத்திலும் மூன்றிலொருபாகம் கூட்டாளி ஆனார். அவருக்குக் கணக்கு நன்றாய் வைக்கத் தெரியவில்லை. லாபத்தை மாத்திரம் அனுப்பி வந்தார். அவர் மாண்டார். அவர் மனைவி உலாந்த தேச ஸ்திரீ. வேலையைக் கவனித்துக் கணக்கையும் ஸரியாக எழுதி மூன்று மாஸத்திற்கு ஒருமுறை அனுப்பிப் பணமும கொடுத்தாள். இதனால் ஸ்திரீகள் பாட்டிலாவது ஆட்டத்திலாவது சேராது இப்படி உழைத்தால் நன்கு என்பதும் அவைகளில் தூர் மார்க்கர்களுடைய மோசத்திற்கு உள்ளாவது தீமை என்றும் தெரிந்ததுகொள்ள விரும்பினார். மகனிடம் பிறகு வேலையை ஒப்புவித்தாள்.

1734-ம் (ஸ்ர) இவர் பிரிவைச் சேர்ந்த மதப்ரஸங்கி ஒருவர் வந்தார். அவரைக் கேட்டதும் எல்லாச் சாகைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் கூடினார்கள். இவரும் பலமுறை

கேட்கப்போனார். பொறாமையால் மற்றவர்கள் அவரை நிந்தித்தார்கள். அவருக்கு நன்றையெழுதத் தெரியாது. ஆகையால் அவர்பட்சமாக இவர் எழுதினார் அவர்செய்த ஒரு ப்ரஸங்கம் முழுவதும் முன்பே ஒரு புஸ்தகத்தில் இருந்ததை அவருக்கு ஆகாதவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். அவர் தனக்கு ஞாபகசக்தி அதிகமென்றும் ஒன்றைப்படித்தால் மனப்பாடமாய் சொல்லக்கூடுமென்றும், தான ஸ்வயமாய் ப்ரஸங்கித்ததில்லை என்றும் ஒப்புக் கொண்டு வேறிடம் போய்விட்டார். இவர் அதற்குப் பிறகு தன் சாகையார் கூட்டத்திற்குப் போகவில்லை.

1733-ம்(ஓ) French, Italian, Spanish-ப்ரான்ஸு, இடலி, ஸ்பெயின் தேசபாஷைகளைக் கற்றார். அதனால் (Latin) லாடின் நன்றாய் வந்தது.

(Boston) போஸ்டனுக்குப் போய்ப் பத்துவர்ஷ மாயிற்று. இப்போது நல்ல ஸ்திதியில் இருந்ததாலும் உறவினரைப் பார்க்க ஆசை உண்டானதினாலும் புறப் பட்டுப் போனார். திருமபி வருகையில் தமையன் (James) ஜேம்ஸ் இடம போனார். அவருக்கு உடம்பு மெலிந்து சொற்பகாலத்தில் மரண நேரம் எனப் பயந்தார். தனக்குப்பின் தன்மகனைப் படிக்கவைத்து வேலைபழக்கிவைக்கச் சொன்னார். அவர் இறந்தபிறகு அவாமனைவி அச்சக்கூட வேலையைப் பார்த்துவந்தார். பையனைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பிப் பிறகு வேலையில் பழக்கிப் புது அச்சகனையும் வாங்கிக் கொடுத்து அனுப்பினார். தமையனை விட்டு ஓடிப்போனதினால் அவருக்குச் செய்த நஷ்டத்திற்கு ஒருவாறு ஈடுசெய்ததை நினைத்து ஆறுதல் அடைந்தார்.

1736-ம (வ) நாலு வயஸுள்ள ஆண் குழந்தை பெரிய அம்மையால் இறந்தது, “ஐயோ, அம்மை குத்தாமல் போனேனே!” என வருந்தினார். மற்றப் பெற்றோர்கள் தனக்கு நேர்ந்ததைப் பார்த்து ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டுமென்றார்.

இவர் சங்கம் செழித்தது. அநேகாகள சேர விருமபினார்கள். பன்னிரண்டு பெயர்களுக்குமேல் இருக்கக்கூடாதென்று ஒருவிதி யிருந்தது. ஆகையினால், ஒவ்வொரு அவைவியும் தனித்தனியாய் ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தி, முதலில் ஏற்பட்டதற்கு அதைக் கிளையென்று காட்டாமல் ரகஸ்யமாய் நடத்திவர வேண்டுமென்று முடிவாய் இருந்தது. எல்லோரும் முயன்றார்கள். ஆனால் ஐந்தாறு அவைவிகள் தான் காரியத்தை நடத்தினார்கள். ஒவ்வொரு கிளைச்சங்கத்திலும் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டுவாதங்கள் நடந்தன. தாய்ச்சங்க அவைவிகள் கிளைச்சங்கங்களிலானவைகளைத் தெரிவித்தார்கள். யோக்கியமான சிறுவர்கள் அநேகர்கள் நல்லபுத்தி அடைந்தார்கள். சங்கத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு பெயர்களுக்கும் அறிவு மிகுந்தது. இவ்வாறு சங்கம் நல்ல காரியங்களைச் செய்து வந்ததினால் பொதுநன்மைக்காகப் பிறகு பாடுபட்ட போது பலவாறாய்ப் பயன்பட்டது. இது பின்வரும.

1736-ம (வ) அந்தப் பிராந்திய அதிகாரிகளான சபையார் இவரைத் தங்கள் குமாஸ்தாவாக நியமித்தார்கள். அதனால் அதிக லாபமுள்ள அச்சவேலை கிடைத்தது. ஒவ்வொரு வர்ஷமும் சபையார் குமாஸ்தாவைத் தெரிந்தெடுப்பதுண்டு. மறு வர்ஷம் இவருக்கு

ஆகக்கூடாதென்று ஒருவர் குற்றங் கூறினார். மற்றவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இவருடைய லாபத்திற்கு விரோதம் செய்தவரிடம் மனவருத்தமுண்டு. அவரோ புத்தி, படிப்பு, செல்வாக்கு உள்ளவர், அவரிடம் சேவல அற்பமான வணக்கத்தோடு இராமல் ஒரு நாள் அவரிடம் இருந்த அபூர்வமான புஸ்தகம் ஒன்றை அபேட்சித்து எழுதியனுப்பினார். அவரும் உடனே கொடுத்தார் ஒருவாரத்தில் திருப்பிக் கொடுத்தபொழுது வந்தனம் செய்து ஒரு கடிதம் எழுதினார். மறுபடி இவாசபையில் ஸந்திக்க, அவர் மரியாதையும் பட்சமுமாய்ப் பேசினார். அதுமுதல் இருவரும் மரணம்வரையில் சிறேசுதர்சனாகவே இருந்தார்கள்.

1737-ம் ஆண்டு தபால் மேல் அதிகாரி தனக்குக் கீழ் (Philadelphia) பிலடல்பியாவில் வேலை பாத்து வந்தவரிடம் திருப்தியில்லாமல் இவரையே நியமித்தார். முன்பார்த்தவர் கணக்கை ஸரியாக வைக்கவில்லை. இவரிடம் வந்ததும் தபால் முன்னிலும் விரைவாகப் போகும்படி செய்தார். பத்திரிகையை இனமாக அனுப்பும்படி உத்தரவு பெற்றார். இதனால் பத்திரிகைக்கு ஸமாசாரங்கள் அதிக சௌகரியமாய்க் கிடைத்தன. ஆகையால் பத்திரிகையை வாங்குவோர் மிகுந்தார். இது எவ்வளவு அதிகமாயிற்றோ அவ்வளவு மற்றொன்று குறைந்தது.

பொதுக்காரியங்களில் புத்தியைச் செலுத்தி அற்ப ஆரம்பம் செய்தார். பட்டணத்திற்குக் காவல் ஒழுங்கீனமாயிருந்தது. காவற்காரர்களை வைத்தார்கள். அவர்கள் இரவில் வீட்டுக்காரர்களைக் கூப்பிட்டுப் போவதுண்டு.

இவர்கள் வராமற்போனால் வீட்டுக்கு மூன்று ஷில்லிங்கு வீதம் காவற்காரர்கள் வாங்கிக்கொண்டு பதிலாட்களை வைத்துக்கொண்டார்கள். இவர்கள் கெட்டவர்களானபடியால் வீட்டுக்காரர்கள் அவர்களுடன் பழக ஸம்மதிக்க வில்லை. இப்படி ஆறு ஷில்லிங்கு வீதம் வாங்குவது நியாயம் அன்றெனச் சங்கத்தில் எழுதிப் படித்தார். கிளைச்சங்கங்களுக்கும் அனுப்பினார். வரும்படி ஐம்பது பவுளுலும் ஆயிரமானாலும் ஒரேவீதம் வாங்குவது ஸரியல்ல என்றும் ஆஸ்தியின் பெறுமானத்திற்குத் தக்கதாய் இருக்கவேண்டுமெனவும் எடுத்துக் காட்டினார். இவர் இஷ்டம் உடனே நிறைவேறவில்லை. சங்கங்களில் சேர்ந்தவர்களுக்குச் செல்வாக்கு அதிகம் ஆக ஆக, இதைப்பற்றிய அறிவு ஜனங்களுக்கு அதிகரித்து நாளாவர்த்தியில் இவர் எழுதியபடி நடத்தினார்கள்.

நெருப்பினுண்டாகும் தற்செயல்களையும் கேடுகளையும் தடுக்கவேண்டியதைப்பற்றிச் சங்கத்தில் ஒரு உபநயாஸம் எழுதிப் படித்தார். இதை உபயோகம் உள்ளதாக எல்லோரும் கொண்டாடினார்கள். ஆகையினால் வேறாகப் பிரசாரம் செய்தார். அதன்மேல் முப்பது அவைவிகள் உள்ள சங்கம் ஏற்பட்டது. அநேகர்கள் சேவிரும்பினார்கள். வேறு சங்கங்களையும் புதிதாய் வைக்கும்படி அவர்களுக்குச் சொன்னார்கள். அவ்வாறே அநேகங்க ளுண்டாயின. முதலில் இவர் ஆரம்பித்தது ஐம்பது வர்ஷம் இருந்தது. இவருக்கே தெரியும். அதில் முதலில் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் இறந்துபோய் இவரினும் ஒரு வயது அதிகம் ஆனவர்

மாத்திரம் உயிருடனிருந்தார். சூறித்த காலங்களில் நெருப்பைத் தடுக்கும் சங்கத்தார் கூடவேண்டியதென்று விதி ஏற்பட்டது. வராதவர்கள் கட்டிய அபராதத்தைக் கொண்டு யந்திரங்களை விருத்தி செய்தார்கள். இச்சங்கங்கள் தலைப்பட்டபின்னர், ஒரேகாலத்தில் இரண்டொரு வீட்டைத்தவிர அதிகமாய் நெருப்பினால் நாசமாகவில்லை. ஒரு வீட்டில் பிடித்தால் அது பாதி எரியுமுன் அணைக்குமபடி நல்ல ஒழுங்குகளை ஏற்படுத்தினார்கள். உலகத்திலுள்ள மற்ற எந்தப் பட்டணத்திலாவது நெருப்பை நிறுத்த (Philadelphia) பிலடல்பியாவில் செய்த ஒழுங்கைவிட அதிகமாய் இருந்ததோ என்று இவரே ஸந்தேசிக்கிறார்.

அதிகாரம் 8

வேலையில் வாழ்வு

1739-ம(வூ) (Ireland) அயர்லண்டிலிருந்து (Whitfield) விட்டீல்ட் என்ற ஒரு மதப்ரஸங்கி அப்பட்டணம் வந்தார். ஊருக்கு ஊர்போய் ப்ரஸங்கங்கள் செய்து பேர்போனவர். சில கோயில்களில் ப்ரஸங்கம் செய்ய முதலில் இடம் கொடுத்தார்கள். ஆனால் மற்றப் பாதிரிகள் பொருமையினால் பிறகு “மாட்டோம்” என்றார்கள். ஆகையால் வயல்களில் ப்ரஸங்கிக்கும்படி நேர்ந்தது. எல்லாச் சாகைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் கூட்டம் கூட்டமாகக் கேட்கப் போனார்கள். அவர்களைப் பாதிரிகளும் பாதிபேய்கள் என்று பொதுவாக நிந்தித்தார் அப்படியிருந்தும், எல்லோரும் அவரை வியந்து மரியாதை பண்ணினார்கள். கேட்கப் போன இவர், வாக்கு சாதுரியத்தால் ஜனங்கள் மனதை எவ்வளவு கவர்ந்தார் என்று ஆச்சரியப்பட்டார். பட்டண வாஸிகளின் நடவடிக்கை சிக்கிரம் மாறியது. மதவிஷயத்தில் யோசனையே செய்யாமலும் உபேட்சையாகவுமிருந்ததை விட்டு உலக முழுவதும் ஸமயப்பற்றுள்ளவர்கள் ஆனாற்போல் தோன்றியது. ஆகையினால் ஸாயங்காலம் தெருவழியே நடந்தால் எல்லாக் குடும்பங்களிலும் ஸ்வாமியினுடைய ஸ்தோத்திரங்களைப் பாடினார்கள். காற்று மழை முதலியவற்றால் அஸௌகரியமான திறந்த வெளியில் மனிதர்களைக் கூடுவது நன்றாயில்லை. ஆகையால் புதுக்கட்டிடம் கட்ட

வேண்டுமென ஆலோசனைசெய்து பணம் சேர்க்க ஆரம்பித் தார்களோ இல்லையோ, பூமிவாங்கி, நூறு அடி நீளமும் எழுபது அடி அகலமும் உள்ள ஒரு கட்டடத்திற்குப் போதுமான தொகைகள் சேர்ந்தன. கட்டடத்தை விரைவில் கட்டினார்கள். (Philadelphia) பிலடல்பியாவில் எந்த மதஸ்தர்கள் வந்து ப்ரஸங்கித்தாலும் அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனையுடன் பூமியையும் கட்டடத்தையும் தர்மகர்த்தர்களிடம் ஒப்புவித்தார்கள். ஆகையால் மகம்மதிய மதத்தைப்பற்றி யாராவது ப்ரஸங்கம் செய்ய வந்தாலும்கூட அதில் இடம் கிடைக்கும்.

(Whitfield) விட்பீல்ட் வழியெல்லாம் ப்ரஸங்கித்துக்கொண்டு தெற்கிலுள்ள ஒரு பிராந்தியத்திற்குப் போனார். அங்கே ஜனங்கள் சற்று முன்றான் குடியேறத் துடங்கினார்கள். வேலைசெய்யத்தகுந்த பலரும் உழைப்புமுள்ள குடியானவர்கள் வந்து சேராமல் கடைகளை வைத்து நஷ்டமடைந்தவர்களும் கடன் கொடுக்க முடியாமல் போனவர்களும் குடியேறினார்கள். அவர்களில் அநேகர்கள் சோம்பர்கள். சிறைச்சாலைகளிலிருந்து காடுகளில் விடப்பட்டவர்கள். காடுகளை அழித்துப் பூமியைச் சீர்திருத்தும் திறமை இல்லாதவர்கள். ஆகையினால் குடியேறும் கஷ்டங்களைப் பொறுக்க முடியாமல் எண்ணிறந்தவர்கள் மாண்டார்கள் தாய்தந்தைகள் இல்லாமல் கவனிப்பார் அற்ற குழந்தைகளைப் பார்த்து (Whitfield) விட்பீல்ட் மனமுருகி அவர்களை ஆதரிக்க ஒருவீடு கட்டிப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்று பேரவா அடைந்தார். மறுபடி வடக்கே வந்து இத்தருமத்தைப்பற்றி ப்ரஸங்கித்

துப் பெரிய தொகைகளைச் சேர்த்தார். அவர் பேசும் வன்மைக்கு வசமாய் ஜனங்கள் பணம் கொடுத்தார்கள். அதற்கு இவரே ஒரு உதாரணம்.

அவர் சொல்லிய ஏற்பாடு இவருக்கு அங்கீகாரமே. ஆனால் அந்தப் பிராந்தியத்தில் வேலைக்காரர்களும் ஸாமான்களுமில்லை. (Philadelphia) பிலடெல்பியாவி லிருந்து அவ்விடம் அனுப்ப அதிகச் செலவாகும். ஆகையினால் இங்கேயே கட்டி அதில் கொண்டு அக்குழந் தைகளை வைப்பது அதிக நலமென்று இவர் நினைத்து மற்றவர்களுக்கும் சொன்னார். முதலில் பண்ணிய ஏற் பாட்டை மாற்றக்கூடாது என்று விட்டீஸ்ட் பிடிவாதம் பிடித்தார். இவர் “பணம் கொடேன்” என்றார். இது நடந்த சொற்ப காலத்திற்குள், அவர் பாஸங்கத்தைக் கேட்க நேர்ந்தது. இவருடைய சொக்காய்ப்பையில் தாமர வெள்ளி, தங்க நாணயங்கள் நிறைய இருந்தன. அவர் பாஸங்கம் செய்துகொண்டு வரவா இவருக்கு மன மிளகி தாமர நாணயங்களைக் கொடுத்தார். போதாது என்று தானே வெள்ளி நாணயங்களைத் தந்தார். அது வும் போதாது என்று தங்க நாணயங்களையும் கொடுத்து விட்டார்.

இவர் சங்க அவையியொருவர் இவரைப்போலவே மனமுள்ளவராக, சொக்காய்ப்பையில் இருந்த பணத்தை யெல்லாம் எடுத்து வீட்டிலேயே வைத்து வந்தார். கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசை கடைசியில் உண்டா யிற்று. பக்கத்தில் நின்ற அயலார் ஒருவரைக் கடன் கேட்டார். அந்த அயலார் ஒருவர்தான் ஒரே உறுதி

யாய்க் கொடுப்பதில்லை யென்று ப்ரஸங்கியார் மனமுருக எவ்வளவு சொல்லியும் அதற்கு வசமாகாமலிருந்தார். “ நண்பரே, மற்று எந்த வேளையில் கேட்டாலும் கடன் கொடுப்பேன். இவ்வேளையில் கொடேன். இப்போது புத்தி ஸ்வாசீனமில்லையெனத் தோற்றுகிறது ” என்று மறுமொழி கூறினார்.

(Whitfield) ன்டீட்டிக்கு உரத்த குரல், ஒவ்வொரு பதத்தையும் தனித்தனியாய் வெகு தூரத்தில் கேட்கும் படி பேசினார். இரண்டு வீதிகள் நோக்கச் சேரும் ஒரு இடத்தில், வீட்டின் கூரையிலிருந்து பேசினார். எல்லா ருக்குப்பின் இவர் நின்றார். இருபத்தையாயிரம் பெயர்கள் இருக்கலாம் என்று கண்கொண்டார். முப்பதினாயிரம் பெயர்கள் ப்ரஸங்கம் கேட்டார்கள் என்று பத்திரிகை களில் கண்டது உண்மைபென்று நம்பினார்.

புதிதாய்ச் செய்ததையும், ஒரு இடத்தில் ஆன பிறகு மறுபடி செய்ததையும் பகுத்து அறிந்தார். பேசின விஷயங்களில் பிரியம் இல்லாதவர்களுக்கூடப் புகழாம லிருக்க முடியாது. உயர்ந்த ஸங்கீதத்தைக் கேட்டாற் போல இருந்தது. ஆனால் அவர் எழுதி அச்சிட்டவைகளில் கருத்து, வாசகப்பிழைகளிருந்தன. அப்படி இராவிட் டால் அநேகர்கள் சீடர்களாய் அவருக்குப் பிறகு கீர்த்தி விருத்தியாயிருக்கும்

இவருக்கு ஒவ்வொரு நாளும் வேலையிலும் பத்திரி கையிலும் நல்ல லாபம் கிடைத்தது. “ நூற்றுக்குப் பின் ஊற்று ” என்ற பழமொழியின் உண்மையை அறிந்தார். இதற்குமுன் கூட்டாக வைத்த அச்சுக்கூடத்தினால்

நன்மை உண்டாயிற்று. ஆகையால் வேலைக்காரர்களுக்கள் கெட்டிக்காரர்களைச் சில இடங்களுக்கு அனுப்பிப் புதிய கூடங்களைக் கூட்டாக வைத்தார். முதலிலேயே நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்து, கூட்டாளிகளோடு பிராது பொருமை முதலிய கேடுகள் இன்றி நட்பாகவே தொழிலை நடத்தினார்.

Spain, Britain—ஸ்பெயின், ப்ரிடன் இரண்டிற்கும் அநேக வர்ஷங்களாக யுத்தம் நடந்ததுகொண்டு இருந்தது இப்போது (France) ப்ரான்ஸும் ஸ்பெயினுடன் சேர்ந்தது. எல்லோரும் வலியப் பணம் கொடுத்து ஒரு படாளம் தயார் செய்யவேண்டும் என்று ஒரு சிறிய புஸ்தகம் எழுதிப் பிறகு பேசினார். இவர் சொன்ன படியே எல்லோரும் கேட்டார்கள். ஆலோசனை சபையாரும் இவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்து ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் இவருடன் கலந்த யோசித்தார்கள். எல்லோரையும் சேரச்செய்ய மதபோதகர்களைக்கொண்டு ஆகவேண்டியதை யுக்திபாக ஸாதித்தார். பிராந்தியத்தைச் சீர்திருத்தம் பண்ண, ஒருநாள் எல்லோரும் உபவாசம் இருக்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகளை அறிவிக்கச் சொன்னார். பாதிர்கள் அதனால் களித்தது ஜனங்களைச் சேரச்செய்தார்கள்.

(Quakers)கவேகர்கள் என்றால் பக்தியினால் உடம்பு ஆடுகிறவர்கள் என்று பொருள். அவர்கள்தான் ஸபையாரில் அதிகம். போர் புரிதல் கூடாது என்பது அவர்கள் மதக்கொள்கை இவர் படாளத்தைப் பற்றிப் பாடுபட்டதால் அவர்களுக்கு மனஸ்தாபம் உண்

டாய், சபையில் இருந்த வேலை இவருக்குப் போய் விடும் என்று நண்பர்கள் பயந்தார்கள். இவருக்குப் பிறகு வேலை தனக்கு ஆக விரும்பிய ஒருவர், “ அடுத்த தடவை உம்மை அனுப்பிவிடுவதாய் இருக்கிறார்கள். நீரே வேண்டாம் என்று எழுதிக் கொடும ” என்றார். “வலிய வந்ததைத் தள்ளல் கூடாதென்ற பழைய வசனத் தின்படி, கொடேன் ” என்று பதிலுரைத்தார். மறு வர்ஷமும் இவரையே சியமித்தார்கள். க்வேகர்களில் நல்லவர்கள்கூட வலியப் போருக்குப் போகக்கூடாதே ஒழியப் பகைவாகள் வந்தால் தடுப்பது சியாயம் என்றார்கள்.

க்வேகர்களுக்கு ஒத்து வரும்படியான வசனங்களை உபயோகித்து அவர்களைப் பிரங்கிகளுக்கு வேண்டிய பணத்தை உத்திரவு செய்யும்படி தந்திரம் பண்ணினார். “பிரங்கி” என்காமல் “நெருப்பு யந்திரம்” என்பார். உண்மைபான பொருள் தெரிந்தாலும், வெளிக்கு நெருப்பை யணைக்கும் யந்திரம் என்று க்வேகர்கள் அர்த்தம் பண்ணுவதாகக் காட்டலாம்.

சண்டைக்கப்பல் வருவதைப் பார்த்துத் தங்களுக்கு விரோதிகள் வந்ததாக நினைத்து, இப்பிராந்திய கப்பல்கள் புத்தத்திற்குத் தபாராயின. நெருங்கி வந்ததும் தங்கள் நண்பர்களே வந்தார்கள் என்று தெரிந்தது.

தேர்ந்தவைகளைக் காலக்கிரமமாய் வரையுங்கால், சூட்டு அடுப்பு ஒன்றை ஸ்வயமாய்ப் புதிதாகப் பண்ணினார் என்று முன்பே கூறியிருக்கவேண்டும். அதனால் இரண்டு லாபங்கள் உண்டு. (1) அறைகளுக்கு அதிக உஷ்

ணத்தைக் கொடுக்கும். (2) விறகு குறைவாகப் பிடிக்கும். மாதிரிக்கு ஒன்று பண்ணி நண்பர் (Robert Grace) ராபர்ட் க்ரேஸுக்குக் காண்பித்தார். அதைப்போல் பல பண்ணத்தகடுகளை அவர் அடித்து லாபம் ஸம்பாதித்தார். அதைப்பற்றிச் சிறு புஸ்தகம் ஒன்று இவர் போட்டார். கவனம் படித்துப்பார்த்து அதேவிதம் இவர்தான் போடலாமென்றும் வேறுயாரும் போடக்கூடாது என்றும் உத்திரவு செய்வதாகச் சொன்னார் “மற்றவர்கள் நுட்ப புத்தியால் புதிதாய்க் கண்டுபிடித்ததின் பயனை நாம் எல்லோரும் இப்போது அனுபவிக்கிறோமே. நான் ஏன் ஒருவனாக என்னுடைய அடுப்பினால் லாபம் அடையக் கருதவேண்டி” என இவர் மறுமொழி சொன்னார்.

லண்டனிலிருந்த இருமபுக்கருவி வியாபாரி ஒருவன், இவர் எழுதிய சிறுபுஸ்தகத்தைப்பார்த்து, அடுப்பு மாதிரியைக் கொஞ்சம் மாற்றித் தன்னுடைய புது ஏற்பாடு என்று சொல்லிச் செல்வம் அடைந்தான். இதைப் போல் பல சமயங்களில், மற்றவர்களிவர் கூர்மையினால் புதிதாகக் கண்டுபிடித்ததைத் தங்களுடையது என்று நடித்து நல்ல பணக்காரர் ஆனார்கள். அதற்காக இவர் சண்டைபோட்டதே கிடையாது. எவ்வாறாயினும் ஜனங்களுக்கு உபயோகப்பட்டால் போதும் என்ற பெரும் புத்தியையே பாராட்டினார். இவருடைய அடுப்பைப் பென்ஸில்வேனியாவிலும் அக்கம்பக்கம் உள்ள பிராந்தியங்களிலும் உபயோகித்தார்கள். விறகு குறைந்து செலவு மிதப்பட்டது.

அதிகாரம் 9

பொது நன்மைக்கு உபாயங்கள்

ஸ்பெயினுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் யுத்தமில்லாமல் ஸமாதானமாயிற்று. ஆகையால் கல்விக்கழகம் வைக்கக் கருதினர். “சிறுவர்கள் படிப்பைப்பற்றிய ஆலோசனை” என்ற சிறுபுஸ்தகம் போட்டார். ஜனங்கள் அதை அங்கீகரித்தார்கள். ஐயாயிரம் பவுன் சேர்ந்தது. 1749-ம் (வரு) இவர் உள்பட 24 பெயர்கள் சபையாராக இருந்து நடத்தி வரவேண்டும் என்று ஏற்பட்டது. அநேகம் பிள்ளைகள் படித்து மேன்மேல் வரக் கட்டடம் போதவில்லை. அதற்குத் தகுந்த இடம் (Whitfield) விட்டில்ட் ப்ரஸங்கித்த போது கட்டிய கட்டடம் ஒன்றே. அதன் சபையிலும் இவர் ஒரு அவைவி. அதன்மேல் கடன்கள் வாங்கியிருந்தார்கள். அவைகளை அந்தச் சபையா கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகையால், அவைகளைக் கழகத்திற்காகச் சேர்க்கப்பட்ட தொகைபக்கொண்டு தீர்த்துவிட வேண்டுமென்றும், வித்தியாசாலையை அக்கட்டடத்தில் வைக்கிறதென்றும், பொது உபயோகத்திற்கு ஏற்பட்டிருந்ததால் எப்போதும் ஒரு (Hall) சாலையை மதப்ரஸங்கத்திற்கென்றே விடவேண்டுமென்றும், மற்றப் பாகங்களில் ஏழைப் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்றும் இவர் பத்திரங்களை எழுதி முடித்தார்.

இதிலிருந்துதான் கல்வி விருத்தியாய் (Philadelphia) பிலடல்பியா ஸர்வகாலாசாலை உண்டாய் இப்போது

கீர்த்தியாய் விளங்குகிறது. இவர் காலத்திலேயே அநேகர்கள் புத்திமான்களாய் முன்னுக்கு வந்ததைப்பார்த்தார். நாற்பது வர்ஷம் தர்மகர்த்தாவாக விருந்தார் பென்ஸில்வேனியாவிலும் இங்கிலாந்து முதலாக ப்ரீடெனிலும் ஏராளமாகப் பணம் கொடுத்தார்கள். பொதுக்காரியங்களில் தன் பெயரைச் சொல்லிக்கொள்ளாமல் தர்மசிறதை உள்ள அநேகர்கள் ஒரு தர்மத்தைச் செய்பவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள் என எழுதுவது வாடிக்கை தேசநன்மைக்குப் பாடுபட அவகாசமுண்டானதற்குக் காரணம் ஒரு நல்ல கூட்டாளி சேர்ந்து பதினெட்டு வர்ஷம் இவர் வீதத்திற்குள்ள லாபத்தைக் கொடுத்துவந்ததே.

செல்வமும் சேர்ந்தது. ஆகையால், தத்துவசாஸ்திரப் படிப்புகளில் போதுபோக்கலாம் என்று எண்ணினார். இங்கிலாந்தில் இருந்து அவ்விடம் வந்து தத்துவசாஸ்திரப் ப்ரஸங்கம செய்த ஒருவர் இடத்தில் இருந்து கருவிகளை யெல்லாம் வாங்கி மின்ஸாத்தைப்பற்றிச் சோதனைகள் பண்ணினார்.

முனிஸிபாலிட்டியில் அவைவியாய்ப் பிறகு அக்கிராஸனாதிபதியானார். பட்டணத்து ஜனங்கள் எல்லோரும் இவரையே தங்களுக்குப் பாதிசிதியாக சபைக்கு அனுப்பினார்கள்.

இப்படி மேன்மேல் அபிவிருத்தி யானதால்தான் பெருமை அடையவில்லை என்று இவா சொல்லவில்லை. சொற்ப வேலையில் ஆரம்பித்ததை யோசித்தால் இதெல்லாம் அவருக்குப் பெரிதே. ஜனங்கள் தாங்களாகவே

நல்ல அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தது விசேஷமான ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கியது.

இவர் சட்டசபையில் அவைவி ஆனதும் மகனைக் குமாஸ்தாவாக நியமித்தார்கள். இதற்கு அடுத்த வர்ஷம் இந்தியர்களோடு ஒரு உடன்படிக்கை செய்யும்படி நேரிட்டது. அதற்கு இவரைத் தூதராக கவர்னர் அனுப்பினார்.

1751-ம் (ஸ்ரீ) இவருடைய நண்பர் (Bond) பாண்ட் பிலடல்பியாவில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி வைக்கவேண்டும் என்று எண்ணங்கொண்டார். தர்மகாரியமானாலும் அது அங்கே புதியது. அவர் யாரைப் பணங் கேட்பினுட, “பிராங்க்லினோடு யோசுத்தீரா?” என்று வினவினார்கள். உடனே இவரையொன்றைக் கொடுத்தார், மற்றவர்களிடம் பணம் சேத்துக்கொடுக்க ஆரம்பித்தார். தயாளமாகப் பணம் கொடுத்தாலும் ஜனங்களுக்கு உற்சாகம் குறைந்தது. ஆனதுபற்றி அவர்கள் மாத்திரம் கொடுப்பது போதா தென்று சபையாரிடத்திலிருந்து உதவிபெற வேண்டிய முயற்சி செய்தார். கட்டடம் கட்டி ஆஸ்பத்திரி வைத்தார்கள். அதன் உபயோகம் தெரிந்தது. இன்றைக்கும் அது நல்ல நிலைமையிலிருக்கிறது. ராஜ்யகாரியங்களில் ஏற்பட்டுக் கைகூடியதினும் அதிகமான ஆனந்தம் அதனால் இவருக்கு உண்டாயிற்று.

பட்டணம் எவ்வளவு அழகாயும் ஒழுங்காயும் இருந்தாலும் வீதிகளெல்லாம் தளவரிசை செய்யப்படாமல் விகாரமாயிருந்தன. இதைப்பற்றி இவர் எழுதவும் எழுதினார், பேசவும் பேசினார். கடைசியாகத் தெருமுழுவ

தும் தளவரிசை செய்யப்பட இவரே காரணம் ஆனார். தெருவைச் சுத்தமாய் வைக்கவேண்டியதற்கு வரி ஒன்றைக்கொடுக்க ஜனங்களை ஸம்மதிக்கச் செய்தார்.

நகரம் முழுவதும் விளக்குப் போடவேண்டுமென்று சட்டசபையில் ஆலோசிக்கும்படி எழுதினார். எம்மா திரி விளக்கினால் பிரகாசம் நன்றாயிருக்கக்கூடுமென்று இவர்தான் யுக்தி பண்ணினார். அதுவரையில் வழங்கிய சக்கிரமான விளக்கில் கீழே காற்றுவர வழியில்லை. கண்ணாடி உட்புறம் முழுவதும் புகை ஏறி ஒளி சீக்கிரம் குறைந்தது. கீழே துவாரம் வைத்துக் காற்று உட்புகுவதாலுண்டாகும் குணத்தை லண்டன் நகரத்தாரும் அக்காலத்தில் தெரியாதிருந்ததைப்பற்றி இவர் ஆச்சரியப்பட்டார்.

நெருக்கமான ஒரு தெருவில் கால்வாய் நடுவில் இருப்பதே நன்கு. இரு புறங்களில் பெய்யும் மழை சேர்ந்து மத்தியில் ஓடினால், கால்வாயில் தண்ணீர் வேகமாய் ஓடி அழுக்கு, குப்பை முதலியவைகளை அடித்துக்கொண்டுபோகிறது. பக்கம் ஒன்றுக்கு ஒருகால்வாயினால், ஒவ்வொன்றிலும் நீரோட்டம் அவ்வளவு விரைவாயிராது. அப்போது அதிலுள்ள மண்ணுடன் நீர் கலக்கிறது. ஆகையால் நடைவழி சறுக்குகிறது.

இவைபோன்ற யோசனைகளைச்செய்வது சீர்திருத்தங்களைப் பண்ணினார். தவிரவும், சேற்றையும் மண்ணையும் தூரக் கொண்டுபோடப் புதுவித வண்டியை யுக்தியாகப் பண்ணினார்.

1756-ம் (ஐ) தபாலாயீஸ்—மேலதிகாரி இறந்து

போனார். அநேக ஆபீஸ்களின் கணக்குகளை ஒழுங்குபடுத்த இவரை நியமித்தார்கள். இவரும் வேறு ஒருவரும் சேர்ந்து அவர் வேலையைப் பார்க்கும்படி இங்கிலாந்திலிருந்து உத்திரவு வந்தது. அதற்குமுன், (Ireland) அயர்லாந்து தபாலாபீஸில் வந்த வரும்படியைப் போல், மூன்று மடங்கு ஆகும்படி இருவரும் செய்தார்கள்.

தபாலாபீஸ் வேலையினால் (New England) நியூ இங்கிலாந்துக்குப் போகும்படி நேர்ந்தது. (Cambridge) கேம்ப்ரிட்ஜ் கல்விக்கழகத்தில் பெரிய பட்டம் வலியக் கொடுத்தார்கள். அதற்கு முன்பேயே (Yale) யேல் கழகத்திலும் கொடுத்திருந்தார்கள். இப்படி, ஒரு பெரிய கலாசாலைபில் கற்காமலே, கொள்வங்களைப் பெற்றார். அதற்குக் காரணம் மின்ஸாரவிஷயத்தில் இவர் புதிதாய்க் கண்டு பிடித்ததுதான்.

அதிகாரம் 10

[சேனாதிபதிக்கு உதவியது

1754-ம் ஆண்டு (France) பிரான்ஸுடன் போர்புரியல் ஆகும் என்ற பயமுண்டாயிற்று. பிராந்தியங்களைப் பாதுகாக்க ஒவ்வொன்றிலிருந்து ஒரு பிரதிநிதி சேர்ந்து ஆலோசனைக்கு இடமாய்ப் பொதுசபை கூடியது. அதன் அக்கிராஸனாதிபதியை ரட்சணைமுதலிய பெரிய பொதுக்காரியங்களுக்கு அதிகாரியாக்கி இங்கிலாந்து அரசனுடைய ஸம்மதத்தைப் பெறவேண்டும் என்று எழுதிவந்தார். இங்கிலாந்தில் இது குடிகளுடைய அதிகாரத்திற்கு இடமாகிறது என்றும்சபையாரும் இது அதிக கௌர்வத்தைக் கோருகிறதென்றும் சொன்னார்கள். கூடிய சபையார் முடிவில் இவர் நோக்கத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால், இங்கிலாந்தின் ஸம்மதம் இல்லாமற்போகவே வேறு ஆலோசனை சொன்னார். அதற்கு மற்றவர்கள் இணங்கினார்கள். இங்கிலாந்தில் செய்த யோசனை என்ன? அங்கிருந்து சேனையை அனுப்பி பரிடின் கஜானாப்பணத்தைச்செலவுசெய்துபிறகு அமெரிக்காவில்வரியைப்போட்டு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பட்டாளங்களைத் தயார் செய்துகொள்ள அமெரிக்கா பிராந்தியங்களுக்குப் பழக இடங்கொடுத்தால் இங்கிலாந்துக்கு அநுகூலமாயிராது. இவ்வாறு ஸந்தேகங்களும் பொறாமைகளும் உண்டாயின. ஆகையினால் ஒரு சேனாதிபதியைச்சேனையுடன் அனுப்பி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிபுரிவது அமெரிக்காவுக்குப் பொறுப்பாயிற்று. வண்டி முதலிய ஸாமான்களைச் சேனாதிபதியே ஸம்பாதிக்கப் பார்த்தார்.

அப்போது இவர் பென்ஸில்வேனியாவில் உள்ள வண்டிகளைப் பேசிக்கொடுத்துத் தான் நஷ்டங்களுக்குப் பாத்தியப்பட்டு எழுதித் தந்தார்.

சேனாதிபதி (Braddock) ப்ராடக் சேனையை வெகு தூரம் போகக் கட்டளையிட்டார். சத்துருக்கள் இருந்த இடத்திற்கு ஒன்பது மயில்வரையில் ஒருவரும் தடுக்கவில்லை. அங்கே போனதும் (French) ப்ராஞ்சுகாரர்கள் எதிர்க்க இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த படைவீரர்கள் தோல்வி அடைந்தார்கள். மறுபடியும் பகைவர்களால் கேடு இன்றி இருக்கக்கூடிய இடத்திற்குத் திரும்பிவர எளிதாய் இடங்கே, அவ்வாறு செய்யாமல் (Braddock) ப்ராடக் வண்டிகளை எல்லாம் முறித்து நாசம் செய்து விட்டார். வண்டி ஸொந்தக்காரர்களுக்கு இருபதினாயிரம் பவுன் நஷ்டம் நேர்ந்தது. இவரைப் பாதிக்காமல் நல்ல வேளையாய் ஆங்கிலேயர்கள் கொடுத்துவிட்டார்கள். அவ்வாறு செய்திராவிட்டால் இவர் குடி முழுகிப்போயிருக்கும். சேனைக்கு வேண்டிய உதவி புரிந்தார் என்று இவரைப் புகழ்ந்து (Braddock) ப்ராடக் இங்கிலாந்துக்கு எழுதினார். பிறகு ஒரு இடத்தில் வெற்றி யடைந்தார். மொத்தத்தில் தோற்றதினால் அவர் வியப்பாய் இவருக்கு உபயோகம் ஒன்றுமில்லை. இங்கிலாந்து படைக்கு இவ்வளவுதான் பராக்ரமம் என்று நினைத்தார். ஒரு ஸமயம் வெற்றி உற்றதும் அதைக் கொண்டாடுவதற்குப் பணம் வேண்டுமென இங்கிலாந்து சேனையைச் சேர்ந்தவர்கள் கேட்டார்கள். யுத்தத்தில் வெற்றியும் தோல்வியும் நிலையற்றவை என இவர் கூறினார் ஆகையினால் பணம் சேர இல்லை.

அதிகாரம் - 11

மின்ஸாரத்தில் புதிதாய்க் கண்டுபிடித்தது

சபையில் பணம் உத்திரவு ஆகவேண்டியபோ தெல்லாம், நிலத்திற்குப் பெரிய ஸொந்தக்காரர்கள் பணம் கொடாமல் மற்றவர்கள் இடம்மாத்திரம் வாங்கும் படி சட்டம் ஏற்படுத்தினார்கள். புதிதாய் வந்த கவர்ன ருக்கு அது ஸரியாய்த் தோன்றவில்லை. இங்கிலாந்தி லும் அவர்களை அற்பர்களென்று நிந்தித்தார்கள். புது கவர்னர் இவரை உபதளகர்த்தாக நியமித்தார். அமெ ரிகாவில் உள்ளவர்களைப் பழிக்க எண்ணினார். யுத்த விவரங்களுக்கு முன், மின்ஸாரத்தைப்பற்றி உரைக்கலாம்.

ஒரு கண்ணாடிக்குழாய் இங்கிலாந்தி விருந்து வந் தது. அதைக்கொண்டு செய்யக்கூடிய புரிசீலனங்களைப் பற்றிய உபந்யாஸம் ஒன்றும் கிடைத்தது. அதேவித மாய்க் குழாயைத் தானாகவே பண்ணி, வேறு ஒருவ ருக்குக் காண்பித்துக் கொடுத்து, சோதனைகளை ஒழுங்கு படுத்தி ப்ரஸங்கம் பண்ணும்படி இவர் ஏற்பாடு செய்தார். அவருக்குப் பணம் கிடைத்தது. இவர் செய்த சோதனைகளை இங்கிலாந்துக்கு எழுதியனுப் பினார். நவீன சாஸ்திர அரச சங்கத்தார் தாங்கள் பார்க்கத் தகுந்ததாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. லண்டனி விருந்த இவர் நண்பர் ஒருவர், மாதாந்திரப் பத்திரி கைக்காரர் இடம் கொடுத்துத் தனியாக அச்சிட்டார். ஐரோப்பாவில் மூன்று பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்

தார்கள். (Paris) பாரிஸ் நகரத்திலிருந்த தத்துவ சாஸ்திரி ஒருவர், மேகங்களிலிருந்து மின்ஸாரத்தைக் கிரகிக்கக் கூடுமென்று நிரூபிக்க இவர் செய்த சோதனைகளை மறுபடியும் தான் பண்ணிப்பார்த்துப் பிறகு அரசனுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் முன்செய்து காண்பித்தார். பாரிஸில் அதைப்பற்றி ஏற்கனவே எழுதியிருந்த ஒரு பெரிய சாஸ்திரியின் கொள்கை ஐரோப்பாவில் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருந்தது. தனக்கு விரோதமாய் யாரோ பாரீஸில் இருந்தவர்களே புதிய கற்பனை செய்தார்கள் என்று அவர் சொன்னார். அமெரிகாவிலுள்ள ப்ராங்க்லின் செய்ததாக உண்மை பிறகு தெரிந்தது. இவருடைய அறிவு மேலானது என்று ஐரோப்பா முழுவதும் கொண்டாடினார்கள். இங்கிலாந்து அரச சங்கத்தாரில் ஒருவர் பாரீஸில் பார்த்ததையும் ஐரோப்பாவில் கற்றோர் எங்கும் ஒப்புக்கொண்டதையும் சங்கத்தாருக்கு எழுதியனுப்பினார். இவர் எழுதியதை எல்லாம் அவர்கள் படித்து ஆலோசித்து வியந்து தங்கப்பதக்கம் கொடுத்து அனுப்பினார்கள். 1753-ம் வரு அதை அனுப்பிய அக்கிராஸனாதிபதி மிகவும் கௌர்வித்து பகிரங்கமாய் இவரைப் புகழ்ந்தார்.

அதிகாரம் 12

இங்கிலாந்துக்குப் போனது

முற்கூறிய பதக்கத்தைக் கொடுத்தவர் புதிய கவர்னர். அவருக்கு நகரத்தார் ஒரு விருந்து பண்ணினார்கள். அப்போது பகிரங்கமாய்த் தந்து இவருடைய குணத்தையும் ஸாமர்த்தியத்தையும் வியந்தார். பிறகு தனியாக ஒரு அறைக்குள் அழைத்துக்கொண்டு போய், பிராந்தியத்தைப் பரிபாலனம் செய்வதில் உதவிபுரிய நீர் தகுந்தவர் என்றும் உம்முடன் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்றும் லண்டனில் இருந்து சொல்லி யனுப்பியிருக்கிறார்கள். நிலஸாந்தக்காரருடன் சண்டை இல்லாதபடி ஏற்பாடு செய்கிறேன். அப்போது சபையாருக்கு ஸௌகரியமாய் விடும். அதற்கு நீர் ஸகாயமாயிருந்தால் உமக்குத் தகுந்த பசுமானங்கள் தருவேன்” என்றார் கவர்னர். “தங்களுக்கு என்னால் கூடிய உபகாரம் பண்ணுகிறேன். சபையாரில் நான் ஒருவன் ஆதலால் பசுமானம் பெறுவது நியாயமன்று” என இவர் பதில் உரைத்தார். ஒவ்வொரு கவர்னர் வரும்போதெல்லாம் அவர் நடக்கவேண்டிய விதங்களை லண்டனில் சொல்லி அனுப்புவது வாடிக்கை. அவர்கள் எல்லோரும் நிலக்காரர்களுக்கு அநுகூலமாய் ஜனங்களுக்கு விரோதம் செய்வதே வழக்கமாய் ஏற்பட்டிருந்தது. புதிய கவர்னரும் முன் தொழிலையே அநுஸரித்தார். இவரும் அதை ஆட்சேபித்துக்கொண்டே வந்தார். சபையார் அறுபதினாயிரம் பவுன் கேட்டார்கள்.

கவர்னர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. உடனே எல்லோரும் கையொப்பம் வைத்து மனுவை இவர் கையில் தந்து இங்கிலாந்துக்குப் போய் அரசனிடம் நேரில் கொடுக்கும் படி அனுப்பினார்கள். ஆனால் இதற்குள் கவர்னருக்கும் இவருக்கும் மத்தியஸ்தம் செய்ய ஒருவரை லண்டனிவிருந்து அனுப்பினார்கள். அவரும் வந்தார். ஸாமான்களை ஏற்கனவே இவர் அனுப்பிவிட்டார். இருந்தபோதிலும் மத்தியஸ்தத்தினால் நன்மை உண்டாகட்டும் என்று இருந்தார். கடைசியில் நல்ல முடிவாகவில்லை. மறுபடியும் யாத்திரை செய்ய நிச்சயித்தார். ஆனால் படவு கிடைக்க உத்திரவு வேண்டியதாயிற்று. மூன்று மாஸம் இன்றைக்கு நாளைக்கு என்று காலதாமஸம் செய்தார்கள். புதிய சேனாதிபதி ஒருவர் வந்தார். அவரிடத்தில், தனக்குக்கிடைக்க வேண்டிய பணத்திற்குக் கணக்குக் கொடுத்தார். அதைச் சேர்த்துப் பார்ப்பவரிடம் அனுப்ப, அவரும் ஸரியென ஒப்புக்கொண்டார். பணத்தை மாத்திரம் சேனாதிபதி கொடுக்கவே இல்லை.

“நான் மூன்று மாஸமாக நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறேன். எனக்குப் பணம் அவசியம் வேண்டும்” என்று இவர் சொன்னார். “சேனைக்கு ஸாமான் வாங்கித்தருவோர்கள் லாபமில்லாமல் போவார்களா? லண்டனில் கேட்டால் உமக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள்.” என்று பதில் சொல்லி விட்டாரே ஒழியப் பணம் தாவில்லை. சேனாதிபதி தன்னுடைய ஸொந்த லாபத்தையே நாடினவராக இவருக்குத் தோன்றியது. அவர் தொழிலில் தேர்ந்தவர் எனக்கர்வம் அடைந்தார். முன்னிருந்தவரோ மற்றவர்கள் நியாயமாய்ச் சொல்லுவதைக் கேட்பார். புதிய சேனாதிபதி

பகைவர்கள் இடம் அபஜயப்பட, அங்குமிங்கும் போய் வெகு ஊக்கம் உள்ளவர்போல் வெளிக்குக் காட்டினார். புதிய கவர்னருக்கும் இவருக்கும் சபையில் மாத்திரம் விவாதமே ஒழிய இருவரும் சினேகமாகவே இருந்தார்கள். அவர் முன்பே தெரிந்தவர். நன்றாய்ப் படித்தவர். இவரும் அவருடன் வாதாடியதெல்லாம், தான் நல்ல நிலைமையிலிருந்த காலத்தில் நிலக்காரர்கள் பிரீதியை அபேட்சிக்காமல் ஜனங்கள் உடைய நன்மைக்குப் பாடு படவேண்டும் என்பதுதான். அமெரிக்காவில் யுத்தத்திலும் புதிய சேனாதிபதியால் வெற்றி கிடைக்கவில்லை, புதிய கவர்னரும் சபையாருடன் ஒத்து அநுகூலமாய் இருக்கவில்லை. வீணாக்கலகம இல்லாமைக்கு மாத்திரம் சபையார் இவருக்கு உடன்பட்டு வந்தார் ஆனால் தங்களுக்குள்ள நியாயத்தை எடுத்துக்காட்டி ஆட்சேபித்தார்கள். இப்படி யிருக்க, லண்டனுக்கு யாத்திரை செய்யப்படவு முதலிய ஸௌகரியங்கள்மேர்ந்தன. 1757-ம் ஆண்டு லண்டன் நகரம் சேர்ந்தார்.

அதிகாரம் 13

முடிவு

பென்ஸில்வேனியா பிராந்தியத்தார் இவரை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பிய காரியம் பூர்த்தியாயிற்று. நில ஸொந்தக்காரர்களும் மற்றவர்களைப்போலவே சேனை முதலியவற்றிற்கு வரியைக்கொடுக்கும்படி முடிவாயிற்று. ஆனதுபற்றி, வேறு நாலு பிராந்தியங்களும் தங்களுக்குக் காரியஸ்தாக இவரை நியமித்தார்கள். அங்கு இருந்த காலத்து மூன்று ஸர்வ கலாசாலைகளில் மகா பண்டிதர் என்ற பட்டம் அளித்தார்கள். (Paris Academy) பாரிஸ் மகாவித்துவ சபையில் இவரைச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். மின்ஸார சாஸ்திரத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவந்ததற்கு இந்த கௌர்வம் கிடைத்தது.

1746-ம்(ஸ்ர) அந்தச் சோதனை ஆரம்பித்து சிலவருஷங்களுக்குள் நவீன சாஸ்திரத்தில் முதன்மையானவர்களில் இவர் ஒருவர் ஆனார். கட்டடங்களைப் பாதுகாக்க மின்ஸாரக்கோல் வைக்கலாம் என்று முதலில் இவர்தான் குறித்துச் சொன்னார்.

ஏழெட்டு வர்ஷந்தான் இவ்வித யுக்திகளுக்கு அவகாசமிருந்தது. இதற்குள் எவ்வளவு வியாபகர் ஆனார்? அமெரிக்காவில் புயலடிக்கும்மார்க்கத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தார். நிலவழியாயும் நீர்வழியாயும் தந்தி அனுப்பும்விதம் அதனால் விருத்தி அடைந்தது. ஸமுத்திரத்

திலுள்ள பெரிய நீரோட்டத்தின் வழியைப்பற்றியும் முக்கியமாய்ச் சில விஷயங்களைத் தெரிவித்தார்.

கண்ணாடிகளைக் கொண்டு காதுக்கினிதான சங்கீதக் கருவி உபயோகத்திற்கு வரும்படி செய்தார். மேன் மேலும் ஆராய்ச்சி செய்ய ஒழிவில்லாமல் ராஜ்யதந்திரங்களில் ஏற்படவேண்டியதாயிற்று.

1762-ம்(௨) அமெரிசாவுக்குத் திரும்பினவருக்கு இரண்டு வர்ஷத்திற்குள் மறுபடியும் இங்கிலாந்துக்குப் போகவேண்டிய நிர்பந்தம் நேரிட்டது. அப்போது (Stamp Act) ஸ்டாம்பு சட்டம் இங்கிலாந்தில் ஏற்படுத்தியதைப்பற்றி லண்டனில் கூடும் (Parliament) பார்லிமெண்டு என்கிற சபையில், அமெரிசாவில் இருந்து பிரதிநிதி இல்லாமல் வரிபோடக்கூடாது என்று ஆட்சேபிக்கப்போனார். அதற்காக இங்கிலாந்து மகாலுனப் பிரதிநிதி சபையாகிய பார்லிமெண்டில் இவரை விசாரித்தார்கள். அடுத்த வர்ஷம் ஸ்டாம்பு சட்டத்தைத் தள்ளிவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு லண்டனில் இருந்த அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டப்பிரகாரம் அமெரிசாவுக்கு வரிபோடப் பாத்தியம் உண்டு என்று ஒரே பிடிவாதம் பிடித்தார்கள். ப்ரிடன் அரசரும் பார்லிமெண்டும் எவ்விதமான அதிகாரங்களையும் தாங்களாகவே வசிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள், ஆகையினால் நவீனமாய்க் குடியேறின அமெரிசா நாட்டார்களுக்கும் ப்ரிடன் ராஜாங்கத்தாருக்கும் விரோதங்கள் பலப்பட்டன. 1773-ம் (௩) (New England) புது இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகாரம் செய்ததை ஜனங்கள் தடுத்தார்கள்.

1775-ம் ஆண்டு தனக்கு இங்கிலாந்தில் கேபி நேரிடும் என்று பயந்து, அமெரிக்காவுக்குத் திரும்பிவந்து சேர்ந்தார். பதின்மூன்று நாடுகளும் ஒரு சபை வைத்தார்கள். அதற்கு இவரை அனுப்பினார்கள். அதில் தங்களுடைய பொதுநன்மையைத் தாங்களாகவே கவனித்துப் பரிசீலனையை அதிகாரத்திற்கு இனி உட்படுவதில்லை என்று தீர்மானித்தார்கள். இதில் இருந்துதான் உலகத்தின் கீர்த்தி பெற்று வழங்கும் அமெரிக்காவிலுள்ள குடியரசுநாடு உண்டாயிற்று. அந்த விஷயத்தில் மிக ஊக்கத்தோடு உழைத்தார்.

1777-ம் ஆண்டு (France) ப்ரான்ஸுடன் உடன்படிக்கை செய்யும்படி இவரை முக்கிய தூதராக அனுப்பினார்கள். தத்துவ சாஸ்திரத்திலும், மாஜ்ய தந்திரத்திலும் முன்பே கீர்த்தி பெற்றிருந்தபடியால் எல்லா வித மரியாதையும் அங்கே செய்தார்கள். 1778-ம் ஆண்டு காரியம் நிறைவேற்றிற்று. யுத்தங்கள் நேர்ந்ததால் ஒரு வருளுக்கு ஒருவர் ஸகாயம் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்ற உடன்படிக்கையில் இவர் கையொப்பம் இட்டார். இவ்வாறு அமெரிக்கா ப்ரான்ஸுடன் முடிவு செய்யவே, இங்கிலாந்துக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் அநேக வர்ஷம் போர் நடந்தது. 1783-ம் ஆண்டு ஒன்றுசேர்ந்த குடியரசு நாட்டின் ஸ்வாதீனம் இங்கிலாந்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஸமாதான உடன்படிக்கையில் இவர் கையொப்பமிட்டார்.

1785-ம் ஆண்டு வரையில் ப்ரான்ஸுக்கும் பூர்ண அதிகாரம் பெற்ற மந்திரியாக அமெரிக்காவில் இருந்தார். சிழுவயதாலும் தேக பலக்குறைவினாலும், இவராகவே இவ்வேலை வேண்டாம் என, வேறு ஒருவரை நியமித்தார்

கள். அதே வர்ஷம் பென்ஸில்வேனியாநாட்டு அக்கிராஸனாதிபதியாக இவரைத் தெரிந்தெடுத்தார்கள். பதின்மூன்று நாடுகளும் சேர்ந்து ஒன்றாய் நடக்கவேண்டியதற்கு ஒழுங்குசெய்ய வைத்த சபைக்கு இவரைப் பிரதிகாரியஸ்தராகப் பென்ஸில்வேனியாவிலிருந்து அனுப்பினார்கள். இருமுறை அப்பிராந்திய அக்கிராஸனாதிபதியாக எல்லோரும் ஒத்துத்தெரிந்து எடுத்தார்கள். நாற்பது வர்ஷத்திற்கு அதிகமாகத் தேசநன்மைக்குப் பாடுபட்டுப் பிறகு ஸொந்தகாரியமாய் இருந்தார். 1790-ம்(ஸ்ர) எண்பத்துநான்காம் வயதில் இறந்தார். எல்லோரும் கௌர்வித்தார்கள். இரண்டுமாஸம் அவர் இறந்ததுக்கம் கொண்டாடும் படிசூடியரசு நாட்டுப் பொதுசபையார் உத்திரவு செய்தார். இவருக்கு நன்றி யறிவுள்ளவர்களாயிருப்பது இவர் பட்ட பாட்டுக்கு நியாயமன்றோ? நவீன சாஸ்திர விஷயமாய்க் கீர்த்திபெற்றது, பத்திரிகை அச்சிட்டு ஜனங்களுக்குச் செல்வமும் ஸ்வதந்திரமும் கிடைக்கும் வழிகளைக் காண்பித்தார்.

5983a

4499